SZAKMATÁMOGATÁSI KÖZPONT

V. ÉVFOLYAM II. SZÁM

MORZSÁK

Módszertani Receptes Zsák

Szakmatámogatási Hírlevél

2026/2

MAGYAR MÁLTAI SZERETETSZOLGÁLAT

„Területi szakmatámogatási rendszer működtetése, szakmatámogatási feladatok ellátása Győr-Moson-Sopron és Veszprém vármegyékben" (TSZR2025-4339)

A kiadvány a Belügyminisztérium és a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet támogatásával valósul meg.

BELÜGYMINISZTÉRIUM

Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet

Perfekt rovat

A rovatban beszámolunk a két megyére kiterjedő szakmai rendezvényeinkről és az országos munkacsoportok munkájáról ellátási területenként.

Hajléktalan ellátás

„A téli krízisidőszak értékelése és aktuális szakmai kérdések" szakmai műhely

2026. május 19-én a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Befogadás Házában került megrendezésre a „A téli krízisidőszak értékelése és aktuális szakmai kérdések" című szakmai nap, amelyet a Vas és Zala vármegyei Területi Szakmatámogatási Rendszer, valamint a Győr-Moson-Sopron és Veszprém Vármegyei Területi Szakmatámogatási Központ közösen szervezett. A rendezvényen a négy vármegye hajléktalanellátásban dolgozó szakemberei vettek részt, hogy közösen értékeljék a mögöttünk álló téli időszak tapasztalatait és megismerjék az aktuális szakmai folyamatokat.
A rendezvényt Király Melinda, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Befogadás Háza intézményvezetője és Kardos T. Ádám, a Vas és Zala vármegyei Területi Szakmatámogatási Rendszer szakmatámogatási munkatársa nyitotta meg.
Az első előadást Balatoni Ágnes, a Közép-dunántúli Regionális Diszpécserszolgálat vezetője tartotta, aki a régió 2025–2026-os téli krízisidőszakának tapasztalatait ismertette. Előadásában elmondta, hogy 2026. január 7-én Vörös Kód figyelmeztetés került elrendelésre, amely január 30-ig, összesen 23 napon keresztül volt érvényben. A rendkívüli időjárási helyzet idején ugyan emelkedett a krízisautó kiszállásainak száma, azonban a növekedés nem volt kiugró mértékű, ami az előadó szerint részben annak tudható be, hogy az utcai szolgálatok időben felkészültek a várhatóan nehezebb téli időszakra. A legtöbb intézkedés Veszprém vármegyében történt, ezt követte Székesfehérvár, majd Komárom-Esztergom vármegye. A bejelentések jelentős része a rendőrségtől érkezett, ugyanakkor a magánszemélyek által tett jelzések száma is számottevő volt, amelyek többségét az érintettek iránti empátia és segítő szándék jellemezte.
Az előadó a tűzifaosztás gyakorlatán keresztül mutatta be a szakmaközi együttműködések jelentőségét. Kiemelte, hogy a hatékony segítségnyújtás alapja a közösen meghatározott cél, amely irányt mutat az együttműködő szervezetek számára, és meghatározza a közös munka kereteit. Hangsúlyozta, hogy a sikeres együttműködéshez a közös célokon túl nélkülözhetetlen a kölcsönös tisztelet, a bizalom folyamatos építése, valamint azoknak az eszközöknek és módszereknek a rendelkezésre állása, amelyek támogatják a szervezetek közötti koordinációt. Mindezek mellett az eredményes együttműködés fontos feltétele az érintettek elkötelezettsége és együttműködési szándéka is.
Ezt követően Kardos T. Ádám előadásában a Nyugat-dunántúli Régió téli krízisellátásának működését és a Vörös Kód időszakának tapasztalatait ismertette. Bemutatta a régió hajléktalanellátó kapacitásait, valamint a 2025–2026-os krízisidőszak során végzett beavatkozások legfontosabb adatait.

Előadásából kiderült, hogy a téli időszakban összesen 275 krízisautós kiszállás történt a régióban, a legjelentősebb forgalomnövekedés pedig január hónapban volt tapasztalható. A Vörös Kód idején több esetben tartós elhelyezésre is sor került, például fűtetlen lakásban élő idős emberek idősellátásba történő elhelyezésével. Kiemelte továbbá, hogy Keszthelyen megnyílt az időszakos férőhely, amely a téli időszak során fontos életmentő lehetőséget biztosított a rászorulók számára. Az ellátórendszer valamennyi szolgáltatásánál magas kihasználtság volt tapasztalható.

Az előadó kitért a hajléktalanellátás előtt álló aktuális kihívásokra is. Bemutatta többek között a nők, párok és mozgásukban korlátozott személyek elhelyezésének nehézségeit, az ellátotti kör folyamatos idősödését, valamint az ápolási szükségletekkel rendelkező kliensek számának növekedését. Hangsúlyozta továbbá a pszichiátriai betegséggel vagy szenvedélybetegséggel élő emberek ellátásában tapasztalható hiányosságokat, valamint felhívta a figyelmet az egészségügyi és bentlakásos ellátórendszer kapacitáskorlátaira. Előadását a szociális szakterületen jelentkező munkaerőhiány és a magas fluktuáció problémájának ismertetésével zárta, amelyek hosszú távon jelentős kihívást jelentenek az ellátórendszer működtetése szempontjából.

Biró Péter, a Belügyminisztérium hajléktalanügyi referense előadásában országos képet adott a 2025-2026-os téli krízisidőszak és a Vörös Kód intézkedés tapasztalatairól. A téli krízisidőszakban országosan 3035 bejelentés érkezett, ami tovább emelkedett az előző évekhez képest. A legtöbb jelzés januárban történt, ami a hideg időjárás és a Vörös Kód időszakával állt összefüggésben. A Vörös Kód alatt érkező bejelentések több mint fele magánszemélyektől származott, ami azt mutatja, hogy a lakosság érzékenyen reagál a veszélyeztetett helyzetben lévő hajléktalan emberekre. A rendőrség szintén jelentős szerepet játszott a jelzésekben. Az esetek kezelésében elsősorban a krízisautók és az utcai gondozó szolgálatok vettek részt. A bejelentések közel felében elhelyezés kezdeményezésére került sor, leggyakrabban éjjeli menedékhelyen vagy életmentő ponton. Az országos férőhely-kihasználtsági adatok alapján a hajléktalanellátó intézmények a Vörös Kód időszakában rendkívül magas kihasználtsággal működtek. Az előadó kitért a nyári Vörös Kód feltételeire is.

Bemutatásra került az utcai gondozó szolgálatok új KENYSZI-jelentési kötelezettsége. Az előadás fontos része volt a kórházak és a hajléktalanellátó intézmények együttműködésének ismertetése. A délutáni program első előadójaként Horváth Nikoletta, az MMSZ Befogadás Háza Hajléktalanok Otthona és 24 órás Egészségügyi Centrum részlegvezető szociális munkatársa mutatta be a Veszprém és Győr hajléktalanellátásában részt vevő személyek körében végzett kutatásának eredményeit, amely

a hajléktalan emberek egészségi és mentális állapotát, egészségmagatartását, valamint az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférés lehetőségeit vizsgálta. A kérdőíves felmérésben összesen 113 fő vett részt, közülük 42 fő Veszprémből, 71 fő pedig Győrből került bevonásra. Az eredmények szerint a válaszadók 81,4%-a legalább egy krónikus betegséggel él, leggyakrabban mozgásszervi vagy szív- és érrendszeri problémával, miközben a hajléktalan populáció jelentős része az idősebb korosztályba tartozik. Az előadás rámutatott a mentális terheltség magas szintjére is, a megkérdezettek több mint egynegyede gyakran vagy szinte mindig reménytelenséget és szomorúságot tapasztalt, emellett a dohányzás és az alkoholfogyasztás is kiemelkedően magas arányban volt jelen. A kutatás azt is feltárta, hogy az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférést számos strukturális akadály nehezíti. Előadásának központi eleme a veszprémi 24 órás Egészségügyi Centrum működésének bemutatása volt, amely a kutatás eredményei alapján a hajléktalanellátás egyik kulcsfontosságú eleme. A centrum javítja az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférést, hozzájárul a krónikus állapotok stabilizálásához, csökkenti az akut krízisek számát, valamint hatékony kapcsolatot teremt a szociális és egészségügyi ellátórendszer között. Az előadás zárásaként elhangzott, hogy a hajléktalan emberek egészségi problémáinak kezelése integrált, szociális és egészségügyi együttműködésen alapuló megközelítést igényel.
A szakmai napot Reichardt Norbert tapasztalati szakértő előadása zárta, aki személyes életútján keresztül mutatta be a hajléktalanságból a felépülésig vezető utat. Hiteles és inspiráló története rávilágított arra, hogy a legnehezebb élethelyzetekből is van lehetőség az újrakezdésre.
A rendezvény szakmai szempontból rendkívül hasznosnak bizonyult, hiszen lehetőséget teremtett a különböző régiók tapasztalatainak megosztására, az aktuális szakmai kihívások közös áttekintésére, valamint az ellátórendszer szereplői közötti együttműködés erősítésére. Az előadások gyakorlati tapasztalatokat, országos és regionális kitekintést, valamint inspiráló jó gyakorlatokat egyaránt bemutattak, amelyek hozzájárulhatnak a hajléktalanellátásban dolgozó szakemberek mindennapi munkájának eredményesebbé tételéhez.

Országos Hajléktalanügyi Munkacsoport tevékenysége

Az Országos Hajléktalanügyi Munkacsoport 2026 első félévében több alkalommal ülésezett annak érdekében, hogy feltárja a hajléktalanellátást érintő aktuális szakmai kérdéseket. Az elmúlt félév fókuszában a hajléktalanellátás és a család- és gyermekjóléti szolgálatok, valamint hajléktalanellátás és az egészségügyi ellátórendszer közötti együttműködés erősítése volt.
A márciusi ülésen áttekintettük és pontosítottuk a 2026. évi munkatervet. Egyeztettünk arról, hogy az idei Hajléktalanellátás Országos Konferenciájának egyik témája a téli Vörös Kód időszak tapasztalatainak feldolgozása legyen. Döntést hoztunk arról is, hogy szükséges a család- és gyermekjóléti szolgálatokkal közös szakmai egyeztetés megszervezése, amelynek előkészítéseként egy országos kérdőív összeállítását kezdtük meg. A kérdőív célja a helyi együttműködési tapasztalatok, nehézségek és jó gyakorlatok feltérképezése volt.

Áttekintettük a Vörös Kód időszakában az egészségügyi intézményekkel való együttműködés során felmerülő problémákat is. Egyetértettünk abban, hogy az együttműködés javításához elengedhetetlen az egyes ellátórendszerek működési szabályainak és feladatainak kölcsönös megismerése. Ennek érdekében döntés született egy célzott kérdőív elkészítéséről, amely az egészségügyi együttműködés tapasztalatait vizsgálja.

Napirendre kerültek a hajléktalan személyeket érintő TAJ-érvényesítési eljárások, a lakcím be- és kijelentések, valamint a személyi okmányokhoz kapcsolódó költségmentességi eljárások gyakorlati kérdései is. Az egyeztetések során több olyan országosan jelentkező probléma is felszínre került, amelyek az eltérő hatósági gyakorlatból fakadnak. A felmerült tapasztalatok alapján egy újabb kérdőív összeállításáról döntöttünk annak érdekében, hogy átfogó képet kapjunk a problémák gyakoriságáról és jellegéről. A félév során a Belügyminisztérium elkészítette az online TAJ-bejelentésekhez kapcsolódó szakmai útmutatót is, amely részletes segítséget nyújt az elektronikus ügyintézés folyamatában.

Az áprilisi munkacsoportülésen a család- és gyermekjóléti szolgálatokkal közös országos ülés előkészítése állt a középpontban. Továbbá véleményeztük az egészségügyi együttműködés vizsgálatára készített kérdőívet, valamint jóváhagytuk az igazgatási szolgáltatási díjjal kapcsolatos országos felmérés kérdéssorát. A szakmai program részeként intézménylátogatást tettünk a tatabányai Utcai Szociális Segítők Egyesületénél, ahol lehetőségünk nyílt a helyi szakmai gyakorlatok megismerésére. Májusban megkezdődött a hajléktalanellátás és a család- és gyermekjóléti szolgálatok együttműködését vizsgáló országos, a hajléktalanellátó intézmények körében végzett kérdőíves felmérés lebonyolítása. A közös munkacsoportülést megelőző online egyeztetés során áttekintettük a beérkezett válaszokat. A visszajelzések alapján egyértelművé vált, hogy az együttműködés során jelentkező problémák jelentős része információhiányból fakad. Ennek megfelelően kijelöltük a közös ülés fő témáit, amelyek az együttműködés jelenlegi színterei és fejlesztési lehetőségei, a jelzőrendszeri feladatok, valamint a gondozási folyamatok során megvalósuló együttműködés voltak.

A több hónapos előkészítő munka eredményeként 2026. június 10-én a Belügyminisztériumban közös szakmai tanácskozásra került sor a Hajléktalanügyi Országos Munkacsoport és a Család- és Gyermekjóléti Országos Munkacsoport részvételével. Az ülésen közösen értékeltük a 2026-os téli Vörös Kód tapasztalatait, valamint a hajléktalanellátás és a család- és gyermekjóléti szolgálatok együttműködését vizsgáló országos kérdőíves felmérés eredményeit. Áttekintettük az együttműködés jelenlegi formáit, azonosítottuk a legfontosabb problématerületeket.

Falu- és tanyagondnoki szolgáltatás

Szakmai nap falu- és tanyagondnokok részére Veszprém vármegyében

2026. május 28-án Hegyesden szakmai napot tartottunk 55 Veszprém vármegyei falu- és tanyagondnok részvételével.
Schumacher Mária VMFE elnök/ TSZR szakmatámogatási (módszertani) munkatárs köszöntötte a megjelent falu- és tanyagondnokokat.
A szakmai napon a szakmatámogatási munkatárs a következő hasznos információkat osztotta meg a jelenlévőkkel:
- A falugondnoki szolgálatot fenntartók kiegészítő támogatása
- Az országos jelentési rendszert érintő változások (KENYSZI)
- Továbbképzési kötelezettség és képzési lehetőségek 2026. évben
- Tevékenységnapló változásai

A szakmai nap keretében Fekete Róbertné, Hegyesd község falugondnoka ismertette a településen végzett falugondnoki tevékenységét, bemutatta mindennapi feladatait és a helyi sajátosságokat. Ezt követően a résztvevők egy vezetett településséta során megismerkedhettek Hegyesd nevezetességeivel és értékeivel.
A szakmai nap nemcsak az ismeretek bővítésére, hanem a kötetlen szakmai eszmecserére is kiváló lehetőséget biztosított. A résztvevők megoszthatták egymással munkájuk során szerzett tapasztalataikat, felmerülő problémáikat, valamint a mindennapi feladatellátásban bevált jó gyakorlataikat. Az értékes párbeszéd és tapasztalatcsere hozzájárult a szakmai kapcsolatok erősítéséhez, valamint a jövőbeni együttműködés elősegítéséhez.
Országos Falu- és tanyagondnoki Munkacsoport
Az Országos Falu- és tanyagondnoki Munkacsoport 2026. április 28-án és június 18-án online ülést tartott. Mindkét ülés központi témája a „Segédlet a falugondnoki és tanyagondnoki szolgálatok indításához és működéséhez (2022)" című szakmai dokumentum aktualizálása és felülvizsgálata volt.
Az áprilisi ülésen a munkacsoport tagjai közösen áttekintették a módosításra és frissítésre szoruló fejezeteket, valamint kijelölték az egyes témakörök felelőseit. A kijelölt szakmatámogatási munkatársak ezt követően elkészítették a szükséges módosítási és kiegészítési javaslataikat.
A júniusi ülésen a munkacsoport tagjai áttekintették és megvitatták az elkészült módosításokat, összegezték a javaslatokat, és egységesítették a dokumentum tartalmát annak érdekében, hogy a segédlet a hatályos jogszabályoknak és a szakmai gyakorlatnak megfelelő, naprakész útmutatóként segítse a jövőben a falugondnoki és tanyagondnoki szolgálatok működését.

Pszichiátriai ellátás

A Silviahemmet gondoskodási filozófia szerepe a demenciaellátásban – szakmai műhely tapasztalatai

Az év első szakmai műhelye a pszichiátriai és idősügyi szakmacsoport kollégái számára került megrendezésre, melynek középpontjában a Silviahemmet gondoskodási filozófia állt. Horváthné Nagy Viktória előadó, mint Silviahemmet oktató, átfogó és gyakorlatközpontú előadás keretében ismertette a demenciaellátás korszerű szemléletét, különös tekintettel a személyközpontú gondozás jelentőségére.

Az előadás első részében a demencia meghatározása, valamint az egészséges agy működése és az Alzheimer-kór tüneteit hordozó agy közötti különbségek kerültek bemutatásra. Az előadó részletesen ismertette a demencia három fő csoportját: az elsődleges degeneratív betegségeket – ideértve az Alzheimer-demenciát, a Parkinson-kórhoz társuló demenciát és a Lewy-testes demenciát –, a vaszkuláris demenciát, valamint a másodlagos demenciákat. Ezt követően bemutatta a betegség lefolyásának szakaszait – enyhe, mérsékelt és súlyos stádium –, kiemelve az egyes szakaszokra jellemző tüneteket és az ellátás sajátosságait.

Az előadás során bemutatásra került a Silviahemmet Alapítvány, amely 1996-ban jött létre Silvia svéd királyné kezdeményezésére. Az alapítványhoz kapcsolódó gondoskodási filozófia egy aktív, holisztikus szemléletet képvisel, amelynek elsődleges célja a gyógyíthatatlan betegségben szenvedő személyek tüneteinek megelőzése, korai felismerése és enyhítése. A megközelítés kiemelt hangsúlyt helyez az életminőség javítására, és egyaránt figyelembe veszi a fizikai, pszichológiai, szociális és egzisztenciális szükségleteket.

A filozófia alapját az értékrend és a személyközpontúság képezi. A közös értékek – mint az emberi méltóság tisztelete – mentén a gondozás fókusza a betegségről a személyre helyeződik át, támogatva a még meglévő funkciók megőrzését és erősítését. A Silviahemmet szemlélet kilép a hagyományos gondozási keretek közül, és egy olyan rendszert kínál, amelyben a gondozás valódi partnerségre épül. Az előadó részletesen kitért a filozófia négy alapvető pillérére: a családtámogatásra, a csapatmunkára, a kommunikációra és a tünetkontrollra. A családtámogatás kapcsán hangsúlyozta a hozzátartozók fokozott pszichés terhelését, a stressz, a szorongás és az elszigetelődés kockázatát, valamint azt, hogy a szemlélet kiemelt figyelmet fordít a családtagok számára szervezett támogató csoportokra és képzésekre. Kiemelte továbbá, hogy a demenciában szenvedő személy jó életminőségéhez a stabil alapok és a filozófia pillérei mellett elengedhetetlen a betegséggel kapcsolatos megfelelő ismeretekkel rendelkező hozzátartozók, valamint egy kompetens, együttműködő szakmai csapat jelenléte

A csapatmunka jelentősége pedig a közös értékrend, a kölcsönös tisztelet, a közös célok és a szakmai kompetenciák összehangolásában jelenik meg. A hangsúly azon van, hogy a szakemberek nem a beteg feje felett, hanem vele együtt, partnerségben dolgoznak, folyamatos kommunikáció és egymás munkájának támogatása mellett.
A kommunikáció területén az előadó kiemelte a szemkontaktus, az érintés, a tiszta és érthető beszéd, valamint a türelem és nyugalom szerepét. Alapvető elv, hogy a demenciával élő személyeket kompetens felnőttként kezeljük, és olyan bánásmódban részesítsük őket, amely tiszteletben tartja egyéni igényeiket és méltóságukat.
A tünetkontroll a kognitív, viselkedési és pszichológiai tünetek folyamatos nyomon követését jelenti, amely a megfigyelés–elemzés–cselekvés–értékelés ciklusára épül. Az előadó hangsúlyozta a türelem és a kreativitás jelentőségét, valamint azt, hogy minden tünet mögött okok keresése szükséges. A Silviahemmet filozófia értelmében a gyógyszeres kezelés kizárólag indokolt esetben alkalmazandó, elsődlegesen nem gyógyszeres megközelítésekre építve.
Külön hangsúlyt kapott az érintés szerepe, amely – az előadó megfogalmazása szerint – felnőttkorban is ugyanolyan alapvető szükséglet, mint csecsemőkorban. Az érintés a szeretet, a kötődés, a bizalom és a biztonságérzet egyik legfontosabb kifejező eszköze. A demenciával élő személyek esetében ez különösen felértékelődik, hiszen a kognitív funkciók hanyatlásával párhuzamosan a verbális kommunikáció gyakran beszűkül vagy torzul, így a nonverbális jelzések – köztük az érintés – elsődleges kommunikációs csatornává válhatnak. A megfelelően alkalmazott érintés képes megnyugtatni, csökkenteni a szorongást, oldani a feszültséget, valamint erősíteni az ellátott személy biztonságérzetét és együttműködését. Egy kézfogás, egy finom vállérintés vagy egy támogató gesztus olyan érzelmi visszajelzést közvetít, amely gyakran szavak nélkül is érthető és befogadható. Ugyanakkor az érintés alkalmazása fokozott érzékenységet és tudatosságot igényel a szakemberek részéről: minden esetben figyelembe kell venni az egyéni határokat, preferenciákat, valamint az adott helyzet és érzelmi állapot sajátosságait. Az előadó kiemelte, hogy az érintés nem pusztán fizikai kontaktus, hanem egy olyan kapcsolódási forma, amelyen keresztül az ellátott személy megélheti, hogy figyelnek rá, elfogadják és biztonságban van.
A műhely gyakorlati részében a résztvevők szituációs csapatjátékok, páros és egyéni feladatok keretében mélyebb, saját élményen alapuló tapasztalatokat szerezhettek. A gyakorlatok során különböző, a mindennapi ellátásban is gyakran előforduló helyzeteket modelleztek – például zavartság, ellenállás, kommunikációs nehézség kezelése –, melyekben a résztvevők eltérő szerepekbe helyezkedve próbálhatták ki a Silviahemmet szemlélet gyakorlati alkalmazását.
A szituációs játékok egyik legnagyobb értéke az volt, hogy a résztvevők nemcsak szakemberként, hanem a demenciával élő személy „helyzetébe lépve" is átélhették az ellátási szituációkat. Ezáltal érzékelhetővé vált, milyen hatással van a kommunikáció módja, a környezet, a hozzáállás és az érzelmi légkör az ellátott személy biztonságérzetére és együttműködésére. A gyakorlatokat minden esetben közös feldolgozás követte, amely során a résztvevők elemezhették a történteket, visszajelzést adhattak egymásnak, és megfogalmazhatták saját felismeréseiket.

A műhely során végig kiemelkedő volt a résztvevők aktivitása. A jelenlévők nyitottan és elkötelezetten kapcsolódtak be a feladatokba, bátran osztották meg saját szakmai és személyes tapasztalataikat. A közös gondolkodás, a kérdések megvitatása és a vélemények ütköztetése elősegítette a szemléletformálást, és hozzájárult a gyakorlati tudás elmélyítéséhez. A szerepjátékok és az interaktív feldolgozás egyértelműen rávilágítottak a jelenlegi, sok esetben rutinszerűen működő ellátási gyakorlat és a Silviahemmet szemlélet közötti különbségekre. Megfogalmazódott az igény arra, hogy a sémák mentén végzett munka helyett a gondozás középpontjába a személy kerüljön, és az ellátás minden esetben az egyéni szükségletekre és megélt valóságra reflektáljon. Kiemelésre került az önsegítő csoportok jelentősége a demenciával élő személyek hozzátartozói számára, valamint az igény további támogató csoportok és képzések szervezésére.
A műhely egyértelmű üzenete, hogy a minőségi demenciaellátás nem protokollok mechanikus alkalmazásán múlik, hanem a szemléletváltáson: akkor végzünk valódi gondoskodást, ha nem a betegséget kezeljük, hanem az embert látjuk – és vele együtt, az ő világában, az ő méltóságát megőrizve dolgozunk.

Országos Pszichiátriai Munkacsoport tevékenysége

Az Országos Pszichiátriai Munkacsoport 2026. június 25. napon online térben megvalósult találkozóján az egyeztetés középpontjában a szervezeti és szakmapolitikai változások, valamint a munkacsoportok aktuális feladatai álltak.
Az ülésen elhangzott tájékoztatás szerint a Szociális és Családügyi Minisztérium új szervezeti struktúrája már létrejött, a működési folyamatok kialakítása azonban még folyamatban van. A teljes szakmai stáb várhatóan júliusban kezdi meg munkáját, amelynek részeként a szakmatámogatási rendszer átfogó áttekintése is megvalósul. Az országos munkacsoportok szerepe a jövőben felértékelődik.
A találkozó központi témája a szakmatámogatás működésének megújítása volt. A cél egy olyan működési modell kialakítása, amely biztosítja a szakmai kérdések, problémák nyomon követését, a visszacsatolást és a hatékony képviseletét a döntéshozatalban. Ennek alapja a kétirányú, átlátható kommunikáció és az aktív szakmai képviselet, mely kiemelt célként fogalmazódott meg.
A résztvevők kiemelték, hogy az új megközelítés már most erősíti a szakmai párbeszédet és az együttműködést a különböző szakterületek között.
Egyes területeken – különösen a közösségi ellátások esetében – már előrehaladott állapotban van az ajánlások kidolgozása, míg más munkacsoportoknál jelenleg a szakmai tartalom és a dokumentumstruktúra kialakítása zajlik. A következő időszak egyik fontos feladata az eltérő irányba fejlődő ajánlások összehangolása lesz. Pozitívum, hogy a minimum szakmai követelmények tekintetében már kialakult a szakmai konszenzus.

Napirendre került a szakember-végzettségek és kompetenciák rendszerének felülvizsgálata is. A szakmai álláspont szerint egy egységes, központi kompetenciarendszer kialakítása indokolt, amely a szolgáltatásokhoz és feladatokhoz rendeli a szükséges végzettségeket.
Az egyeztetés összességében megerősítette, hogy a szakmai közösségek bevonásával kívánják megújítani a pszichiátriai és kapcsolódó szociális szakterületek szakmapolitikai támogatását, egy korszerűbb és hatékonyabb szakmatámogatási rendszer kialakításával.

Fogyatékos és pszichiátriai ellátások

Konfliktuskezelés a segítő szakmában – a resztoratív technikák szerepe

A szociális ellátórendszerben dolgozó szakemberek mindennapi munkája rendkívül összetett, emberközpontú és sokszor érzelmileg megterhelő feladatokat foglal magában. A munka során különböző élethelyzetekkel, krízisekkel, traumákkal és eltérő szükségletekkel rendelkező emberekkel kerülnek kapcsolatba. Ezek a helyzetek természetüknél fogva magukban hordozzák a konfliktusok kialakulásának lehetőségét – akár az ellátást igénybe vevő személyek és szakemberek között, akár a szolgáltatást igénybe vevő személyek egymás közötti kapcsolataiban, de a szakmai teamen belül is.
A mindennapi munka során megjelenő konfliktusok kezelésének segítése érdekében egy workshop keretében 2026. május 29-én a Dr. Piróth Endre Integrált Szociális Intézmény Győr-Moson-Sopron Vármegye Töltéstava, Táplánypuszta székhely intézményben került megrendezésre a pszichiátriai betegeket és fogyatékossággal élő személyeket ellátó szociális szolgáltatók munkatársai számára „A resztoratív technikák, mint a konfliktuskezelés eszközei a segítő szakmában" című szakmai rendezvény. A program célja az volt, hogy a résztvevők korszerű konfliktuskezelési ismereteket szerezzenek, valamint olyan, a mindennapi szakmai munkában közvetlenül alkalmazható gyakorlati módszerekkel ismerkedjenek meg, amelyek elősegítik a konfliktushelyzetek hatékony, konstruktív kezelését. Az előadás és a gyakorlati feladatok középpontjában a resztoratív szemlélet, valamint a mediációs technikák alkalmazási lehetőségei álltak.

Csejtey Mónika Beatrix konfliktuskezelő szaktanácsadó, okleveles mediátor előadásá-ban részletesen ismertette a konfliktus fogalmát, jellemzőit és kialakulásának leggyakoribb okait. Rámutatott arra, hogy a konfliktus olyan természetes emberi jelenség, amely akkor alakul ki, amikor különböző igények, szándékok, vágyak, törekvések, érdekek, szükségletek, nézetek vagy értékek kerülnek egymással szembe. Kiemelte, hogy a konfliktusok mindig jelentős érzelmi töltettel járnak, ezért kezelésük során nem elegendő csupán a racionális tényezőket figyelembe venni, hanem a résztvevők érzéseinek, motivációinak és szükségleteinek megértése is elengedhetetlen. Kitért a konfliktusok kialakulásának leggyakoribb okaira is

Hangsúlyozta, hogy a szakmai elbizonytalanodás, az egzisztenciális biztonság hiánya, a fokozott teljesítményelvárások, valamint az együttműködés csökkenése mind olyan tényezők, amelyek jelentősen növelhetik a konfliktusok kialakulásának kockázatát a segítő szakmákban. Az előadásában beszélt a konfliktusok megítélésének különböző szemléleteiről is. Részletezte, hogy a hagyományos megközelítés elsősorban a szervezet működését akadályozó, negatív jelenségként tekint a konfliktusra, amelyet lehetőség szerint el kell kerülni, hiszen a bizalom és a megfelelő kommunikáció hiányának következményeként értelmezi azt. Ezzel szemben a kapcsolati szemlélet a konfliktust az emberi kapcsolatok természetes velejárójának tartja, amelyet nem elkerülni, hanem tudatosan kezelni szükséges. Az interakciós megközelítés pedig a konfliktusban olyan lehetőséget lát, amely megfelelő kezeléssel hozzájárulhat az egyéni és szervezeti fejlődéshez, az együttműködés erősítéséhez, valamint új megoldások és innovatív szemléletmódok kialakulásához. Az előadó hangsúlyozta, hogy a segítő szakmában dolgozók számára különösen fontos ennek a szemléletnek az elsajátítása, hiszen a konfliktusok megfelelő kezelése hosszú távon hozzájárul a bizalom erősítéséhez, a szakmai kapcsolatok fejlődéséhez és a magas színvonalú ellátás biztosításához.

Előadásában bemutatta a konfliktusok megjelenésének szintjeit, ez alapján beszélt a belső (intrapszichés), személyközi, csoportok közötti, szervezeti vagy akár társadalmi szintű konfliktusokról. Elmondta, hogy emellett megkülönböztethetőek a konfliktus típusai a szereplők, a tartalom, a relevancia, az intenzitás vagy a hatás alapján is, de beszélhetünk például igény- és értékkonfliktusokról, látszat- vagy központi konfliktusokról, valamint konstruktív és destruktív formákról. Kiemelte, hogy a konstruktív konfliktusok elősegítik az új ötletek megszületését, csökkentik a feszültséget, és hozzájárulnak a kapcsolatok tisztázásához. Ezzel szemben a destruktív konfliktusok érzelmileg túlfűtöttek, védekező magatartást váltanak ki, és akadályozzák az együttműködést. A segítő szakmában különösen fontos felismerni ezt a különbséget, és a konfliktusokat konstruktív irányba terelni.

Az előadás során kihangsúlyozta, hogy a konfliktuskezelés alapfeltételei közé tartozik az önbecsülés és mások megbecsülése, az empátia, az aktív meghallgatás, az erőszakmentes önérvényesítés és az együttműködésre való törekvés. A prevenció, a tudatos kommunikáció és a kapcsolatok ápolása kulcsszerepet játszanak abban, hogy a konfliktusok ne eszkalálódjanak.

Kiemelt téma volt a resztoratív szemlélet és annak gyakorlati alkalmazhatósága a segítő szakmákban. Az előadó hangsúlyozta, hogy a resztoratív megközelítés középpontjában nem a hibáztatás vagy a büntetés áll, hanem a megsérült kapcsolatok helyreállítása, a felelősségvállalás erősítése, valamint a jóvátétel lehetőségének megteremtése.

Bemutatta, hogy a mediáció, a facilitált beszélgetések és a különböző közösségi konfliktuskezelési módszerek olyan biztonságos keretet biztosítanak, amelyben valamennyi érintett fél lehetőséget kap érzéseinek, szükségleteinek és álláspontjának megfogalmazására.

A kölcsönös meghallgatás és a párbeszéd elősegíti a közösen elfogadható megoldások kialakítását, ezáltal nem csupán az adott konfliktus rendezését támogatja, hanem hozzájárul a bizalom, az együttműködés és a hosszú távon is működőképes emberi kapcsolatok megerősítéséhez. Az előadó kiemelte, hogy a resztoratív szemlélet alkalmazása a szociális ellátásban különösen nagy jelentőséggel bír, hiszen elősegíti a támogató, biztonságos és együttműködésen alapuló intézményi légkör kialakulását, amely mind az ellátottak, mind a szakemberek számára kedvezőbb működési feltételeket teremt.

A program során bemutatásra került egy, a gyakorlatban jól alkalmazható módszer a „belső csoport" modell, amely segít az egyénen belüli konfliktusok feltárásában és integrálásában, valamint a Thomas–Kilmann-féle konfliktuskezelési stílusok rendszere, amely az önérvényesítés és az együttműködés dimenziói mentén írja le a lehetséges viselkedési mintákat. Szintén hatékony eszköz Edward de Bono „hat gondolkodó kalap" módszere, amely strukturált keretet ad a problémák elemzéséhez. A különböző „kalapok" – tények, érzelmek, kritika, előnyök, kreativitás és folyamat – lehetővé teszik, hogy a résztvevők tudatosan és szervezetten közelítsenek a konfliktushelyzetekhez, csökkentve a személyeskedést és növelve az együttműködést. Kiemelte, hogy a konfliktuskezelés hatékonyságát nagymértékben befolyásolja a személyes attitűd és a szervezeti kultúra. A hiteles kommunikáció, az együttműködésre való törekvés, az egyéni különbségek elfogadása és a kreatív problémamegoldás mind hozzájárulnak a megelőzéshez. A konfliktusok kezelése során fontos a higgadtság, az objektivitás és a csapatszellem erősítése. Az elméleti ismereteket gyakorlati feladatok egészítették ki. A résztvevők szituációs játékokon és szerepjátékokon keresztül próbálhatták ki a konfliktuskezelés különböző módszereit, eltérő szerepkörökbe helyezkedve. A gyakorlatokat követően kisebb csoportokban közösen elemezték az egyes konfliktushelyzeteket, értékelték az alkalmazott megoldási módokat, és az előadás során ismertetett elméleti modellek alapján keresték a leghatékonyabb konfliktuskezelési lehetőségeket. Ez a módszer nemcsak az ismeretek elmélyítését segítette elő, hanem lehetőséget biztosított arra is, hogy a résztvevők saját szakmai gyakorlatukra reflektáljanak, és egymástól is új megközelítéseket sajátítsanak el.

A program interaktív formában valósult meg, amely végig aktív részvételre ösztönözte a jelenlévőket. A résztvevők nyílt és őszinte szakmai véleménycserét folytattak, megosztották egymással saját tapasztalataikat, valamint a mindennapi munkájuk során előforduló konfiktushelyzeteket is. A közös gondolkodás lehetőséget teremtett arra, hogy a különböző intézményekből érkező szakemberek egymás jó gyakorlataiból is tanuljanak. A workshop egyértelmű üzenete, hogy a konfliktus önmagában nem tekinthető negatív jelenségnek. Sokkal inkább egy olyan természetes emberi interakció, amely megfelelő kezelés mellett fejlődési lehetőséget, tisztázást és kapcsolatépítést is eredményezhet.

Összességében elmondható, hogy a konfliktus a segítő szakmában elkerülhetetlen, ugyanakkor megfelelő eszközökkel kezelve a fejlődés egyik legfontosabb motorja lehet. A resztoratív technikák megfelelő alkalmazása nem csupán a problémák megoldását segíti elő, hanem hozzájárul egy biztonságosabb, támogatóbb és együttműködésen alapuló szakmai környezet kialakításához is. A tudatos konfliktuskezelés tehát nem csupán szakmai kompetencia, hanem szemléletmód is, amely hosszú távon az ellátás minőségének javulását és a résztvevők jóllétének erősödését szolgálja.

Addiktológiai ellátás

Egészségdokk Roadshow Veszprémben

2026. április 20-án sikeresen megvalósult a veszprémi „Egészségdokk Roadshow" szakmai workshop, amely megszervezését a Belügyminisztérium és az Egészségdokk Közhasznú Alapítvány kezdeményezte. A rendezvénynek a Veszprémi Családsegítő és Gyermekjóléti Integrált Intézmény adott otthont, amelyet ezúton is köszönünk.
A rendezvény középpontjában a fiatalkorú szerhasználók ellátása, a prevenció, a rehabilitáció és a szakmaközi együttműködés erősítése állt.
A megnyitó beszédet dr. Virányi Anikó Judit, az Alkohol-Drogsegély Ambulancia elnöke tartotta, aki köszöntötte a résztvevőket, és hangsúlyozta a szakmai fejlődés és megújulás fontosságát.
A program első blokkjában három előadás járult hozzá a résztvevők szakmai tudásának bővítéséhez. Futtató Norbert r. alezredes, a Veszprém Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Osztályának osztályvezetője a prevenció és a korai beavatkozás rendőrségi perspektíváját mutatta be, kiemelve a megelőzésben rejlő lehetőségeket és a szakmai együttműködés jelentőségét. Káldyné Szabó Eszter, addiktológiai konzultáns, SZE RGDI, PhD hallgató, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Színes Fogadó Tér Szenvedélybetegek Integrált Intézménye intézményvezetője előadásában a szenvedélybeteg-ellátás aktuális kihívásait, hatékonyságát és területi sajátosságait ismertette.
A meghívóban szereplő harmadik előadó betegség miatt nem tudott eljönni, ezért felkértük Latorczai Gergelyt, az Alkohol-Drogsegély Ambulancia által fenntartott noszlopi Szenvedélybetegek Rehabilitációs Intézményének vezetőjét, hogy tartson előadást. Betekintést nyújtott az intézmény működésébe, emellett a rehabilitációban immár 10 hónapja részt vevő felépülő, Jocó életútjának történetét és a rehabilitáció során szerzett személyes tapasztalatait is megismerhettük.
A workshop második részében Gönczi Gábor és Kiss László, az Egészségdokk Közhasznú Alapítvány munkatársai a gyakorlati megközelítést helyezték előtérbe. A „Mit tehetek? Hová forduljak?" fókuszú blokk során a résztvevők konkrét szakmai utakat, ellátási lehetőségeket és együttműködési pontokat ismerhettek meg az addiktológiai érintettségű kiskorú és felnőtt kliensek támogatása kapcsán.

A közös gondolkodás során hangsúlyt kapott az együttműködés erősítése, valamint a különböző szakterületek közötti hatékony kommunikáció szerepe.
A rendezvény lehetőséget biztosított a tapasztalatcserére, a kapcsolati háló erősítésére és a mindennapi szakmai munka során alkalmazható tudás megosztására.

Szakmai nap Ajkán a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió önálló szervezésében

2026. április 24-én sikeresen megvalósult a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Új Esély Központ Ajka önálló szervezésében megrendezett szakmai nap Ajkán, amely a Győr-Moson-Sopron és Veszprém vármegyékben működő Területi Szakmatámogatási Központ szakmai támogatásával jött létre.

A szakmai nap célja a szociális szférában dolgozó helyi szakemberek közötti együttműködés erősítése, a jó gyakorlatok megosztása, valamint a felépülést támogató intézményi és közösségi lehetőségek bemutatása volt, hozzájárulva ezzel a térségi ellátórendszer hatékonyságának növeléséhez.
A szakmai napot Oláh Gergely regionális intézményvezető nyitotta meg, aki köszöntötte a résztvevőket, és hangsúlyozta a szakmai párbeszéd és az együttműködés fontosságát a hatékony ellátás biztosítása érdekében.
A program első szakmai előadásában dr. Virányi Anikó Judit, az Alkohol-Drogsegély Ambulancia igazgatója mutatta be az intézményrendszer működését, valamint a Területi Szakmatámogatási Rendszer által biztosított szakmai lehetőségeket.
Ezt követően Császár-Kovács Erzsébet regionális szakmai koordinátor és Németh Beáta szakmai koordinátor az Új Esély Központok szolgáltatáselemeit mutatták be. Az előadás átfogó képet adott az intézmények által nyújtott szolgáltatásokról, azok célcsoportjáról, valamint a mindennapi szakmai munka során alkalmazott módszerekről.
A szakmai programot követően informális beszélgetésre is lehetőséget biztosító szünet keretében a résztvevők tapasztalatot cserélhettek, valamint erősíthették szakmai kapcsolataikat.
A délutáni programrészben Fülemile Judit zeneterapeuta és mentálhigiénés szakember tartott előadást a mentálhigiénés és zeneterápiás csoportok tervezésének lehetőségeiről az ajkai intézményben. Az előadás gyakorlati megközelítésben mutatta be a csoportfoglalkozások szerepét a mentális egészség fejlesztésében.
A rendezvény zárásaként intézménybejárásra került sor, amely során a résztvevők közvetlen betekintést nyerhettek az Új Esély Központ működésébe, infrastrukturális adottságaiba. A program lehetőséget biztosított kérdések megfogalmazására és szakmai konzultációra is.
A szakmai nap hozzájárult a résztvevők ismereteinek bővítéséhez, valamint a térségi szakmai együttműködések erősítéséhez. A rendezvény eredményeként erősödött a kapcsolat az ellátórendszer szereplői között, valamint nőtt az igény a további szakmai párbeszédre és közös gondolkodásra.

Az Országos Addiktológiai Munkacsoport tevékenysége

A 2026. év második negyedévében az Országos Addiktológiai Munkacsoport munkája a Belügyminisztérium által elfogadott szakmai ajánlás-struktúrák mentén folytatódott. Az egyes almunkacsoportok rendszeres online szakmai egyeztetések keretében dolgoztak a szenvedélybetegek közösségi ellátására, alacsonyküszöbű ellátására és nappali ellátására vonatkozó szakmai ajánlások tartalmi kidolgozásán.
Az online ülések során a munkacsoport tagjai áttekintették az elkészült fejezetrészeket, egységesítették a szakmai tartalmakat, valamint meghatározták a további kidolgozást igénylő területeket. Az ülések között a munkacsoport tagjai a szakmai ajánlás előzetesen felosztott fejezeteinek önálló kidolgozását végezték, saját fejezetük szakmai tartalmának összeállításával és pontosításával.
A negyedév során kiemelt figyelmet kapott a szakmai ajánlások gyakorlati alkalmazhatóságának erősítése, a jogszabályi környezethez való illeszkedés, valamint a szolgáltatások működését támogató egységes szakmai szemlélet kialakítása. A munkacsoport tevékenysége folyamatos volt, a szakmai anyagok kidolgozása a tervezett ütemezés szerint haladt tovább.

Addiktológia, hajléktalan és pszichiátriai ellátások

Az együttműködés nehézségei nem kooperáló vagy gyakran visszaeső kliensekkel című szakmai nap Veszprémben

A Területi Szakmatámogatási Központ hajléktalan-, pszichiátriai- és addiktológiai területeinek közös szakmai napja 2026. június 16-án került megrendezésre Veszprémben, az Agóra Veszprém Kulturális Központban.
A rendezvény elsődleges célja az volt, hogy a résztvevő szakemberek számára lehetőséget biztosítson a tapasztalatcserére, a szakmai tudás bővítésére, valamint az együttműködési lehetőségek erősítésére.
Kiemelt célként jelent meg a nem kooperáló, alacsony együttműködési készséggel rendelkező, illetve gyakran visszaeső kliensekkel végzett munka nehézségeinek és jó gyakorlatainak bemutatása.
A program további céljai voltak:

- a különböző ellátórendszerek közötti kapcsolódási pontok feltérképezése
- a motiváció, a felépülés és a visszaesés kérdéskörének szakmai megközelítése
- a segítő kapcsolat határainak és lehetőségeinek közös feldolgozása
- a felépülők tapasztalatain keresztül a felépülési folyamat bemutatása

A szakmai napot Preininger-Horváth Edina régióvezető (Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület) és dr. Virányi Anikó Judit igazgató (Alkohol-Drogsegély Ambulancia, Veszprém) nyitotta meg.
A délelőtti program során Dr. Feller Gábor pszichiáter, addiktológus, farmakológus, osztályvezető főorvos (Győr-Moson-Sopron Vármegyei Petz Aladár Egyetemi Oktató Kórház) előadása a nagy pszichiátriai kórképek tünettani sajátosságaira fókuszált.

Ezt követően Szentkereszty Tamás intézményvezető (Magyar Máltai Szeretetszolgálat Miklós utcai Integrált Hajléktalanellátó Központ) az ellátórendszerbe vezető bemeneti és kimeneti utakról, valamint az intézményi válaszok lehetőségeiről tartott előadást. Latorczai Gergely intézményvezető (Alkohol-Drogsegély Ambulancia Szenvedélybetegek Rehabilitációs Intézménye, Noszlop) a motiváció és a felépülés kapcsolatát járta körül, kiemelve a változásra való készség és a hosszú távú felépülési folyamat összefüggéseit. A délelőtt zárásaként felépülő személyek osztották meg életútjukat és tapasztalataikat, amelyek hiteles és inspiráló példákat nyújtottak a résztvevők számára.

A délutáni szekcióban Ódor Richárd intézményvezető (Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Gondviselés Háza Domb Otthon Zalaapáti) előadása a segítő kapcsolat határaival foglalkozott, különös tekintettel arra, hogy a szakemberek miként tudják megőrizni szakmai szerepüket a nehéz helyzetekben.

A programot Dr. Kapitány-Fövény Máté klinikai szakpszichológus, egyetemi adjunktus (Nyírő Gyula Országos Pszichiátriai és Addiktológiai Intézet, Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kar Addiktológia Tanszék) online előadása zárta, amely a motiváció megtalálásának akadályait és lehetőségeit mutatta be a segítő kapcsolatban, tudományos szempontok érvényesítésével.

A szakmai nap hozzájárult a résztvevők szakmai ismereteinek bővítéséhez, valamint a különböző szakterületek közötti együttműködés erősítéséhez. Az előadások és a felépülőkkel való találkozás lehetőséget biztosítottak arra, hogy a szakemberek több nézőpontból vizsgálják meg a motiváció, a visszaesés és az együttműködés kérdését.

A program megerősítette azt a szakmai szemléletet, hogy a nem együttműködő vagy gyakran visszaeső kliensekkel végzett munka során kiemelt jelentősége van a kapcsolati biztonságnak, az intézmények közötti együttműködésnek és a felépülésközpontú megközelítésnek. A résztvevők számára értékes tapasztalatot jelentett az előadások témáinak megismerése, valamint a közös szakmai párbeszéd lehetősége.

Család és gyermekjóléti szolgáltatás

Szakmai műhely az Új Esély Központban - fókuszban a felépülés és az együttműködés

A Területi Szakmatámogatási Rendszer keretében szakmai műhelytalálkozóra került sor a BTESZ fenntartásában működő Új Esély Központban Mosonmagyaróváron 2026. május 13.-án, ahol a Győr-Moson-Sopron vármegyében dolgozó családsegítő és gyermekjóléti szakemberek átfogó képet kaptak a szenvedélybetegségek és pszichiátriai problémák ellátási lehetőségeiről, valamint az intézmény működéséről.

A szakmai program során a résztvevők megismerhették az Új Esély Központok komplex, felépülés-alapú szemléletét, amely az egyéni szükségletekhez igazodó támogatásra, az önálló életvezetés elősegítésére és a társadalmi reintegrációra épül. Az előadások kitértek a nappali ellátás szolgáltatásaira, az önsegítő közösségek szerepére, valamint a szenvedélybetegségek és mentális problémák társadalmi hatásaira is.

Kiemelt figyelmet kapott a jelzőrendszer szerepe a függőségek korai felismerésében és az érintettek megfelelő ellátásba irányításában. A résztvevők gyakorlati példákon keresztül ismerhették meg azokat a figyelmeztető jeleket, amelyek segítséget nyújthatnak a veszélyeztető tényezők időben történő felismerésében, valamint áttekintették a szociális és egészségügyi ellátórendszer együttműködési lehetőségeit.

A műhely részeként intézménylátogatásra is sor került, amely során a szakemberek betekintést nyerhettek az Új Esély Központ mindennapi működésébe, megismerhették a rehabilitációt és közösségi integrációt támogató szolgáltatásokat, valamint közvetlen szakmai párbeszédet folytathattak az intézmény munkatársaival.A program értékes tapasztalatcserét biztosított a résztvevők számára, hozzájárult a különböző ellátórendszerek közötti együttműködés erősítéséhez, valamint olyan gyakorlati ismeretek átadásához, amelyek a családsegítő és gyermekjóléti munka során közvetlenül hasznosítható a szenvedélybetegséggel vagy mentális problémával érintett családok támogatásában.

Adatvédelem a mindennapi szakmai gyakorlatban - közös szakmai műhely Győr-Moson-Sopron és Veszprém vármegye szakembereinek

Győr-Moson-Sopron és Veszprém vármegye együttműködésében Adatfélelem címmel megvalósult szakmatámogatási műhelymunka keretében Dr. Hegyi Áron Antal ügyvéd, adatvédelmi szakjogász tartott interaktív előadást az adatvédelem gyakorlati kérdéseiről, különös tekintettel a szociális és gyermekvédelmi területen dolgozó szakemberek mindennapi feladataira. A rendezvényre meghívott szakmai közreműködő az általunk a szakemberektől, intézményektől előzetesen is összegyűjtött problémákat is figyelembe véve állította össze szakmai prezentációját.

A rendezvényt Dr. Sajtos Ildikó nyitotta meg, aki köszöntötte a két vármegye résztvevőit és örömét fejezte ki a vármegyék közötti szakmai együttműködés kapcsán. Elmondta, hogy a programsorozat témaválasztása nem véletlen, hiszen az iratbetekintés, az adatvédelem és a GDPR alkalmazása jelenleg számos kérdést vet fel a szakmában. Véleménye szerint a szociális területen az adatvédelem hosszú ideig háttérbe szorult, ezért a gyakorlatban sok esetben még nem alakultak ki megfelelően működő, az esetek egyediségét figyelembe vevő, de mégis egységes megoldások. Bár számos intézményben kijelölésre kerültek adatvédelmi felelősök, a munkatársak képzése és a tényleges szakmai támogatás sok esetben elmaradt. A problémák rendszerint akkor kerülnek előtérbe, amikor egy érzékeny ügy vagy közérdekű adatigénylés kapcsán szükségessé válik az adatkezelési gyakorlat felülvizsgálata.

Lajosfalviné Gulyás Györgyi szakmatámogatási munkatárs megköszönte a résztvevők jelenlétét, eredményes szakmai munkát kívánt a jelenlévőknek. Kollár András hangsúlyozta, hogy fontosnak tartja a két vármegye szakemberei közötti jó szakmai kapcsolat és együttműködés kialakítását.

Dr. Hegyi Áron Antal előadása alkalmat nyújtott a programon résztvevők számára, hogy a szakterületen felmerülő adatvédelmi kérdésekről informálódjanak, majd konzultáljanak és választ kaphassanak a kérdéseikre. Az említett szakmai esemény ez alkalommal is nagy sikert aratott, és a téma komolysága az előadó hiteles, és időnként humoros, emberi előadása mellett is biztosított volt. Az előadás kiemelte, hogy az adatvédelmi incidensek jelentős része nem informatikai hibából, hanem emberi mulasztásból ered, ezért kiemelt szerepe van a tudatos, célhoz kötött adatkezelésnek és a megfelelő szervezeti gyakorlat kialakításának. A résztvevők gyakorlati útmutatást kaptak többek között az adatkezelés jogalapjairól, a GDPR alapelveinek alkalmazásáról, az adatvédelmi incidensek megelőzéséről, valamint a biztonságos elektronikus és papíralapú dokumentumkezelésről.

A műhely interaktív részében számos, a mindennapi szakmai munkát érintő kérdés került megvitatásra. Kiemelt témát jelentett a zártan kezelt jelzőrendszeri jelzések védelme, az iratbetekintési kérelmek adatvédelmi vonatkozásai, az esetkonferenciák során megosztható információk köre, valamint a mesterséges intelligencia alkalmazásának adatvédelmi kockázatai. A rendezvény értékes szakmai párbeszédet indított el a résztvevők között, és hozzájárult az adatvédelmi tudatosság erősítéséhez, a jogszerű adatkezelési gyakorlat fejlesztéséhez, valamint a két vármegye szakemberei közötti együttműködés további erősítéséhez.

Szakmai műhely Beleden: A jelzéstől a segítségnyújtásig

2026. június 18-án a Beledi Egyesített Szociális Központ adott otthont „A jelzéstől a segítségnyújtásig - A család- és gyermekjóléti szolgálat szerepe a gyermekvédelmi jelzőrendszerben" című szakmai műhelynek. A rendezvényen a gyermekvédelmi jelzőrendszer valamennyi fontos szereplője - többek között család- és gyermekjóléti szolgálatok munkatársai, óvodai és iskolai szociális segítők, pedagógusok, védőnők, rendőrségi és gyámhivatali szakemberek - vettek részt, lehetőséget teremtve a valódi szakmaközi párbeszédre.
A műhely középpontjában a gyermekvédelmi jelzőrendszer hatékony működése, a jelzési kötelezettség gyakorlati kérdései, valamint a korai segítségnyújtás jelentősége álltak. Az előadásokat követő interaktív feldolgozás során a résztvevők közösen elemezték a jelzések időbeliségével kapcsolatos dilemmákat, megosztották egymással tapasztalataikat, és közösen keresték a helyi együttműködés további erősítésének lehetőségeit. A szakmai beszélgetések egyik legfontosabb üzenete az volt, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer eredményes működésének alapja a megfelelő időben megtett jelzés, a kölcsönös bizalom és a különböző szakmák összehangolt együttműködése.
A rendezvény megerősítette, hogy a közös gondolkodás és a tapasztalatok megosztása hozzájárul a helyi szakmai kapcsolatok erősítéséhez, valamint a gyermekek és családjaik érdekében végzett segítő munka hatékonyságának növeléséhez.

Országos Család és gyermekjóléti munkacsoport

Folytatódtak a GYVR-fejlesztéshez kapcsolódó online szakmai egyeztetések

A GYVR fejlesztését támogató online szakmai megbeszélések a második negyedév első felében is folytatódtak. Az egyeztetések célja továbbra is az volt, hogy a fejlesztési folyamatban részt vevő szakemberek közösen tekintsék át a rendszer működésével kapcsolatos tapasztalatokat, megvitassák a felmerülő szakmai kérdéseket, valamint javaslatokat fogalmazzanak meg a fejlesztések további irányaira.
A rendszeres online konzultációk hozzájárulnak ahhoz, hogy a GYVR a mindennapi szakmai munkát hatékonyabban támogassa, és a fejlesztések a felhasználói igényekre, valamint a gyakorlati tapasztalatokra épüljenek. A közös gondolkodás és a folyamatos szakmai párbeszéd továbbra is fontos eleme a fejlesztési folyamatnak, amely a következő időszakban is folytatódik.

Egyeztetés a Hazagondozási Módszertani Útmutató véglegesítéséről

Az Országos Munkacsoport 21 szakember részvételével folytatta a Hazagondozási Módszertani Útmutató szakmai áttekintését és véglegesítését. A dokumentum kidolgozása során a munkacsoport több alkalommal véleményezte az útmutató tervezetét, amelyet a beérkezett szakmai javaslatok figyelembevételével folyamatosan pontosítottak és kiegészítettek.

A legutóbbi egyeztetésen a résztvevők áttekintették a módosított szakmai anyagot, és véglegesítették annak tartalmi elemeit. A megbeszélést követően a véglegesítésre előkészített útmutató a Belügyminisztérium és a Nemzeti Szociálpolitikai Intézet részére került megküldésre további szakmai feldolgozás céljából.
A közös munka jól példázza az országos szakmai együttműködés jelentőségét, amelynek eredményeként egy egységes szemléletet és a mindennapi gyakorlatot támogató módszertani útmutató készülhet a család- és gyermekjóléti szolgáltatások szakemberei számára.

A Barnahus-modell szerepe a gyermekbarát igazságszolgáltatásban

A Család- és Gyermekjóléti Országos Munkacsoport 2026. május 7-i budapesti ülésének középpontjában a Barnahus-modell bemutatása állt. Az előadást Dr. Lazáryné Illés Mária, a szombathelyi Barnahus Szolgálat szakmai vezetője, igazságügyi pszichológus szakértő és kihallgató pszichológus tartotta.
A Barnahus - magyarul „Gyermekek Háza" - egy gyermekközpontú, komplex szemléletű modell, amelynek célja, hogy a bántalmazás vagy szexuális visszaélés áldozatává vált gyermekek egy biztonságos, támogató környezetben kapják meg a szükséges igazságügyi, gyermekvédelmi, egészségügyi és pszichológiai segítséget. A modell egyik legfontosabb alapelve, hogy a gyermeknek ne kelljen több alkalommal, különböző helyszíneken újra és újra elmondania a vele történteket, ezáltal csökkentve a másodlagos traumatizáció kockázatát.

2026. június 10. Budapest: Család-és gyermekjóléti Országos Munkacsoport és a Hajléktalan Ellátás Országos Munkacsoport közös szakmai tanácskozása.

A Hajléktalan Ellátás Országos Munkacsoport tájékoztatást tartott az általuk szakmatámogatási program keretében támogatott intézmények bevonásával készült felmérésük főbb megállapításairól. A felmérés ugyan a két munkacsoport közötti előzetes egyeztetés nélkül készült, mégis számos olyan szempontot adott a család és gyermekjóléti szolgálatoknak, amely a két ellátórendszer közötti együttműködést, értelmezési keretek összesimítását támogathatja. Lényeges kérdés volt a 2026-os Vörös Kód időszakának áttekintése, amely alapján érzékelhető volt, hogy a családsegítésben és hajléktalanellátásban dolgozó kollégák egymás napi működéséről való kölcsönös információ cseréje bővítésre szorul. Mindkét szakágazat a magára hagyatottság érzésével küzdötte végig a krízisidőszakot. A krízisellátó diszpécserszolgálatok a családsegítők nagyobb részvételét kérik a jelzésekben, hiszen a bejelentéseik 5%-a érkezett csak ezektől az intézményektől. Jelzést tettünk arról e fórumon, hogy Veszprém vármegyében igen korán kiépült a szakmatámogatás keretében a szakmaiközi együttműködés. Buszos intézménybemutató szakmai roadshow-t szerveztünk a családsegítős kollégáknak a hajléktalanellátás rendszerének megismerésére, valamint több fórumot is tartottunk a protokoll előkészítése előtt, illetve bevezetését követően. Az együttműködés lehetséges irányainak átbeszélésével zárult a program, melynek folytatása nyár végén következik.

Idős ellátás

Az Idős Alapszolgáltatások Országos Munkacsoport az eddig elkészített szakmai útmutató során felmerült anomáliák miatt, készített egy munkaanyagot, melyben rendszerszintű kérdések kerültek megfogalmazásra. A munkaanyagot szeptember elején minden munkacsoport taggal egyeztetünk, közös szakmai gondolkodás eredményeként továbbítjuk az ágazat irányítás felé.
2026. április hónapban több telefonos megkeresés történt a kollégák részéről, a házi segítségnyújtás, a nappali ellátás igénybevételével kapcsolatban, illetve a szakképzetlen dolgozók betanulásával, beiskolázásával és tanulmányi szerződéskötés feltételeivel kapcsolatban kértek információkat, a lehetséges megoldások a területi szakmatámogatási munka során valósultak meg. A tanácsadás alkalmával megosztottuk intézményünknél bevált jó gyakorlatokat és megoldási alternatívákat. Az együttműködés során szerzett inspiráció hatására intézményünk megkezdte a „jó gyakorlatok" útmutató kidolgozását és összefoglalását, amely tartalmazza a nappali ellátás bemutatásának módszereit, a közösségen belüli szolgáltatások népszerűsítésének lehetőségeit, valamint a szolgáltatások szélesebb körben történő megismertetésének és a köztudatba való beemelésének hatékony eszközeit. A jó gyakorlatok összeállítása során kiemelt figyelmet fordítanánk a gyakorlati tapasztalatok rendszerezésére, a jó módszerek bemutatására, valamint a szolgáltatások célcsoportjainak elérését segítő kommunikációs eszközök ismertetését. Célunk, hogy az elkészült dokumentum ne csupán intézményünk munkáját támogassa, hanem más szolgáltatók számára is iránymutatásul szolgáljon.

2026. május 20-án részt vettünk Győr városában megrendezésre kerülő szakmai napon, melyet az Egyesített Egészségügyi és Szociális Intézmény szervezett. A szakmai nap témája: az idősgondozáshoz kapcsolódó aktuálisok és szakmai kihívások voltak.
A szakmai napon több szakmatámogatási munkatárssal folytattunk megbeszéléseket, jó gyakorlatokat osztottunk meg egymással. A szakmai napon elhangzott témákat az intézményünk által kezdeményezett jó gyakorlatok gyűjteménybe rögzítettük. Témák közt szerepelnek a digitális AI asszisztál módszerek a demencia korai megelőzésében, mozgáskoordináció, egyensúlyérzékelési gyakorlatok időskorban, mely gyakorlatok a nappali ellátás keretében egy-egy foglalkozás alkalmával biztonsággal elvégezhetők.
Elkészítettünk egy átfogó szakmai anyagot, a szociális ellátások és az egészségügyi ellátások közötti együttműködési lehetőségekkel kapcsolatban. Az anyag három területet ölel fel: idősellátás alapszolgáltatások, bentlakásos ellátás, szakápolási tevékenység a bentlakásos idősek otthonában, illetve a fogyatékossággal élők nappali ellátása és az egészségügy kapcsolati lehetőségei.

Az Országos Idősügyi Szakosított Ellátások Munkacsoport a 2026-os évben megkezdte a szakápolási feladatokkal kapcsolatos útmutató összeállítását. A készülő útmutatót megelőzően a munkacsoport a dokumentum megalapozásához céljául tűzte ki, hogy a jelenleg működő 9 SZGYF fenntartásban szolgáltató szakápolási központ mindegyikét felkeresi, hogy a működésük körülményeit a lehető legszélesebb körben megismerje. A látogatások két formában valósultak meg, intézménylátogatás vagy intézménylátogatással egybekötött TSZR szakmai műhely. Mindkét esetben egy, a munkacsoport által meghatározott szempontsor alapján szükséges információt gyűjteni az intézmény működéséről. A munkacsoport az útmutató megírása előtt felmérést készít az idős bentlakásos intézmények körében. Az országos felmérésben 763 szolgáltató lett bevonva, melyből 461 töltötte ki a kérdőívet.

Átmeneti gondozás

2026. év második negyedévében a területi szakmatámogatási feladatok az átmeneti gondozást nyújtó szolgáltatások szakmai támogatására, az együttműködések erősítésére, valamint az országos szakmai munkacsoportokra irányultak.
A negyed év során megvalósult főbb tevékenységek:
Folyamatos kapcsolattartás zajlott a területen működő intézményekkel, szakmai konzultációk keretében támogatva a felmerülő kérdések megoldását.
A területünkön működő összes átmeneti gondozást nyújtó intézményt személyesen kerestünk fel. Tájékozódtunk az általuk vezetett intézmények nehézségeiről, helyzetéről, kihasználtságáról, megoldásra váró feladatokról és az intézmények vezetői kitöltötték az Országos Munkacsoport által összeállított kérdőívet.
2026. május 26-án Győrben személyes szakmai műhelytalálkozót szerveztünk. „Szülői kompetenciahiány és generációs minták" témakörben.
Az országos munkacsoport munkájában folyamatos részvétel valósult meg. A GYVR rendszer tesztelésére kérték fel az országos munkacsoport tagjait, amelyben részt vettünk. A GYVR rendszerben szükségessé vált a korábban felvitt adatok aktualizálása, mivel számos esetben gyermekek törzsadatlapja hiányosan került feltöltésre. A hiányzó és nem napra kész adatok megnehezítik az átmeneti gondozásba újként bekerülő gyermekekkel folytatott segítő munkát, családgondozást. Az adatok aktualizálása minden átmeneti gondozásban megtörtént az aktuálisan ellátott gyermekeknél.
Az országos munkacsoport tagjai a gyermekek átmeneti otthona szakmai útmutatójának kidolgozásában aktívan dolgoznak, melyben részfeladatok kidolgozását vállaltuk.
A negyedév során végzett szakmatámogatási tevékenység hozzájárult a szakmai együttműködések erősítéséhez, az átmeneti gondozást nyújtó szolgáltatások szakmai támogatásához.

Tudás Tár rovat

Rendezvényeink az elmúlt félévben több ellátási területen aktívan foglalkoztak adatvédelem szabályozásával és a mesterséges intelligencia térnyerésének kockázataival. A témákat **Káté Krisztina** a Menedzser Praxis Kft. Európai uniós adatvédelmi szaktanácsadója és **Dr. Hegyi Áron** adatvédelmi szakjogász közreműködésével dolgoztuk fel.

Adatvédelem és mesterséges intelligencia a szociális ellátásban, kockázat vagy lehetőség?

A szociális intézmények mindennapi működésében az adatkezelés már rég nem pusztán jogszabályi megfelelési kérdés, hanem a szakmai munka egyik legérzékenyebb és legmeghatározóbb területe. Miután az idősellátásban dolgozók naponta érintkeznek a legérzékenyebb emberi adatokkal, egészségi állapottal, demenciával, végrendelettel, hozzátartozói konfliktusokkal. Az utóbbi időszakban ehhez egy új tényező is társult, hiszen a mindennapi munkában megjelent a mesterséges intelligencia. Egyre több intézmény találkozik olyan helyzetekkel, ahol digitális rendszerek, automatizált megoldások vagy akár AI-eszközök is megjelennek a mindennapi működésben.
Szakmatámogatási műhelyünkben Adatfélelem és adatvédelem az idősellátásban, működési kockázatok, gyakorlati megoldások címmel tartott előadást Káté Krisztina a Menedzser Praxis Kft. Európai uniós adatvédelmi szaktanácsadója. Az előadás során nem a jogszabályokat tekintettük át, hanem azt vizsgáltuk meg, hogy mit jelent a valódi adatvédelmi megfelelés a gyakorlatban, és hol vannak a legnagyobb kockázatok.

Az adatvédelem alapja nem a dokumentáció, hanem a tudatos működés.
Fontos kiemelni, hogy az adatvédelmi megfeleléshez természetesen szükség van megfelelő dokumentációra. Szabályzatok, nyilvántartások, tájékoztatók nélkül nem beszélhetünk átlátható, jogszerű működésről. Ugyanakkor a gyakorlatban a legnagyobb problémát nem csak az jelenti, hogy van-e szabályzat, hanem az, hogy az adatkezelés valóban a napi működéshez igazodik-e. Az egyik legfontosabb szemléletváltás, amelyet az előadás is hangsúlyozott, hogy nem egy általános, mindenre ráhúzható szabályzat jelenti a valódi megoldást, hanem egy olyan rendszer, amely a konkrét tevékenységekhez igazodva kezeli az adatokat.

Ez azt jelenti, hogy külön kell látni és kezelni például:

- munkavállalókkal kapcsolatos adatkezelését,
- a gondozási és szakmai dokumentációt,
- az egészségügyi adatok kezelését,
- a hozzátartozókkal való kommunikációt,
- a kamerarendszerek vagy belső ellenőrzések működését.

Három tipikus hiba, amivel szinte minden intézmény találkozik

Az adatvédelmi problémák többsége nem egyedi hibákból fakad, hanem visszatérő, jól felismerhető működési mintákból.

Az egyik leggyakoribb helyzet az, amikor egy intézmény rendben lévőnek gondolja az adatvédelmet, mert rendelkezik a szükséges dokumentumokkal. Sok intézmény úgy érzi, rendben van az adatvédelem, mert a szükséges szabályzatok elkészültek. A valóság azonban ott kezdődik, amikor egy konkrét helyzetben kell dönteni, például, hogy kiadható-e egy információ, mit lehet leírni, kinek adható tájékoztatás, és ilyenkor bizony gyakran kiderül, hogy nincs valódi kapaszkodó.

Egy másik visszatérő helyzet a hozzáférések kérdése. Több intézményben például teljesen természetes, hogy a dolgozók, akár munkakörtől függetlenül belelátnak a gondozottak dokumentációjába. Gondozási lapok, orvosi iratok, egészségügyi állapotra vonatkozó dokumentumok nyílt helyen fekszenek, nem zárható szekrényben tárolják, bárki olvashatja. A magyarázat egyszerű, így gördülékenyebb a munka. Valóban szüksége van minden munkatársnak minden adatra? Természetes dolog, hogy a kifüggesztett egészségügyi információk a látogatók számára is elérhetővé válnak? A válasz egyértelműen nem, de a megszokás sokszor felülírja a tudatos adatkezelést.

Találkozhatunk olyan gyakorlattal is, amikor egy intézmény kamerarendszert működtet a lakók biztonsága érdekében. Egy konkrét ügyben azonban a kamerák olyan helyiségeket is megfigyeltek, amelyek már a gondozottak magánszféráját érintették. A rendszer működött, a cél legitim volt, de a megvalósítás aránytalanra sikerült. A hatóság itt is azt emelte ki, hogy a kérdés ilyenkor nem a cél jogossága, hanem az alkalmazott eszköz arányossága.

A három helyzet közös pontja, hogy egyik sem rossz szándékból fakad. Mindegyik mögött a hatékonyabb működés igénye áll. A tanulság mégis ugyanaz, az adatvédelem nem attól működik, hogy lepapírozzuk, hanem attól, hogy a mindennapi döntések mögött is tudatos rendszer áll.

Amikor az érintett már nem tud dönteni

Az idősellátás egyik legérzékenyebb adatvédelmi helyzete az, amikor a gondozott cselekvőképessége korlátozottá válik. Demenciával élő ellátottaknál ez nem elméleti kérdés, hanem napi gyakorlat, ki jogosult dönteni az adatok kezeléséről, és ki kaphat tájékoztatást az állapotról?

Ezt a helyzetet szinte minden intézményvezető ismeri, és a legtöbb intézményben ilyenkor a józan ész veszi át a szerepet, ugyanis a hozzátartozó érdeklődik, a szakember segíteni szeret-

ne, az információ átadásra kerül, bármilyen csatornán. A probléma azonban ott kezdődik, hogy ezek a helyzetek sokszor nincsenek előre rendezve és az érdeklődő beazonosíthatatlan. Egy vizsgálat során például éppen az okozott nehézséget, hogy az intézmény nem tudta egyértelműen igazolni, hogy milyen alapon és milyen körben adott ki információt a gondozottról.
A szakmai szándék érthető volt, a jogi háttér viszont hiányzott, a biztonságos működés kulcsa ezért az előrelátás.

Minden gondozott esetében célszerű már a felvételkor rögzíteni:

- ki a kapcsolattartásra jogosult személy,
- milyen körben adható tájékoztatás,
- milyen döntésekben járul hozzá az érintett az adatkezeléshez.

Ez különösen addig fontos, amíg a gondozott még képes erről érdemben nyilatkozni. A tapasztalat azt mutatja, hogy ezek a korai nyilatkozatok később kulcsszerepet játszanak nemcsak jogi szempontból, hanem a konfliktusok megelőzésében is. A dokumentáció azonban itt sem egyszeri feladat. Az állapot változásával együtt ezeket a nyilatkozatokat is szükséges felülvizsgálni, és a gondozási dokumentáció élő részévé tenni.

Mit jelent valójában az adatvédelmi megfelelés?

Az adatvédelmi megfelelés sokszor úgy jelenik meg, mint egy kipipálandó feladat, van szabályzat, jobb esetben van egy kijelölt adatvédelmi tisztviselő és rendben vagyunk, a valóság azonban ennél jóval összetettebb.
A jogszerű adatkezelés néhány alapelvre épül, amelyek egyszerűnek tűnnek, mégis gyakran hiányoznak a gyakorlatból. Ilyen az adatkezelés jogszerűségének biztosítása, vagyis a helyes jogalap választása, nem lehet mindent ugyanazon a jogalapon kezelni. A célhoz kötöttség, vagyis pontosan tudjuk, miért kezeljük az adott adatot, a szükségesség, tehát csak azt az adatot kezeljük, ami valóban kell, valamint a jogszerűség és átláthatóság, amikor az érintett számára is egyértelmű, mi történik az adataival.
A szociális ellátásban ezek különösen érzékeny pontok, hiszen az adatok nem információk, hanem emberek élethelyzetét, egészségi állapotát és akár kiszolgáltatottságát tükrözik. A megfelelés tehát nem azt jelenti, hogy minden le van írva, ráadásul egy darab dokumentumban, hanem azt, hogy minden adatkezelési helyzet mögött van egy tudatos, végiggondolt döntés.

Mit érdemes vezetőként átgondolni?

A mindennapi működés biztonsága érdekében érdemes néhány kérdést rendszeresen feltenni:
- Valóban látjuk az összes adatkezelési folyamatunkat?
- Tudjuk, hogy egy adott adatkezelés milyen célból történik?
- A munkatársak tisztában vannak azzal, hogy mit tehetnek és mit nem?
- A gyakorlat megfelel annak, ami a dokumentumokban szerepel?
- Van kijelölt adatvédelmi tisztviselőnk, és valóban támogatja a napi működést, vagy csak formálisan jelenik meg a szervezetben?

Ezekre a kérdésekre adott válaszok jól mutatják, hogy az adatvédelem valóban a működés része-e, vagy inkább csak dokumentációs szinten jelenik meg.

Mesterséges intelligencia a mindennapi működésben

A mesterséges intelligencia ma már nem egy távoli lehetőség, hanem sok helyen észrevétlenül is beépült a mindennapi munkába.
Egyre gyakoribb, hogy a munkatársak digitális eszközökkel segítik a munkájukat, levelek megfogalmazásában, dokumentumok szerkesztésében vagy információk rendszerezésében. Ezek az eszközök jelentős segítséget jelentenek a napi adminisztrációban, ugyanakkor új típusú adatvédelmi kérdéseket vetnek fel.
Egy konkrét helyzetben például egy munkatárs egy gondozott állapotával kapcsolatos szöveget próbált pontosabban megfogalmazni egy online eszköz segítségével. A szövegbe a jobb érthetőség érdekében bekerültek olyan információk is, amelyek alapján az érintett közvetve beazonosíthatóvá vált. Első ránézésre ez ártalmatlan segítségnek tűnik, valójában azonban személyes adatok kerülhetnek olyan külső rendszerekbe, amelyek működésére az intézménynek nincs rálátása. Az ilyen helyzetek rávilágítanak arra, hogy az AI használata minden esetben adatkezelési kérdés is egyben, hiszen a legnagyobb kockázat nem az, hogy az intézmények rosszul használják ezeket az eszközöket, hanem az, hogy a használatuk sokszor szabályozás és tudatosítás nélkül történik meg.

Mesterséges intelligencia használata közbeni minimumszabályok

A mesterséges intelligencia használata nem tilos, de nem is szabadon hagyható, lényegében már néhány alapelv betartásával jelentősen csökkenthetők a kockázatok. A legfontosabb, hogy a munkatársak tisztában legyenek azzal, hogy személyes adat, különösen egészségügyi vagy szociális adat (pl.: milyen szociális szolgáltatásban részesül az ellátott, milyen eredménnyel zárult a gondozási szükséglet vizsgálat) nem kerülhet be külső AI-rendszerbe.

Ugyanilyen fontos kérdés az átláthatóság, a munkatársaknak tudniuk kell, hogy milyen eszközöket használhatnak, és milyen célra. Nem elegendő az, hogy segíti a munkát, az is szükséges, hogy a használat keretei egyértelműek legyenek.

Végül kulcsfontosságú a vezetői felelősség, ugyanis, ha egy intézményben megjelenik az AI használata, akkor annak szabályozása már nem egyéni döntés, hanem szervezeti szintű feladat. A tapasztalat azt mutatja, hogy ahol ezek az alapelvek hiányoznak, ott a kockázat nem az eszközben, hanem a kontroll hiányában jelenik meg.
A mesterséges intelligencia megjelenésével ez a felelősség tovább erősödik, a valódi kérdés ma már nem az, hogy megjelennek-e ezek az eszközök, hanem az, hogy tudatosan, kontrollált módon tudjuk-e használni őket a mindennapi működésben és kellő gondossággal vigyázunk -e az adatainkra.

ADATFÉLELEM
Szembenézés a szakmai mumusokkal: a GDPR szerinti hozzáférési jog

Szakmatámogatási feladatot ellátó szervezetként folyamatosan kapunk kérdéseket az iratbetekintéssel, adatkezeléssel kapcsolatosan. A hozzánk forduló kollégák gyakran megosztják velünk azt is, hogy milyen szorongást, bizonytalanságot teremt egy-egy olyan helyzet, amelyben a hozzájuk forduló személyek, akik sokszor nem is a klienseik, követelik a jogaik érvényesítését, körbebástyázva kérelmüket jogszabályokkal, vagy ügyvédekkel.
Ezeknek a jelzéseknek a hatására vágtunk bele egy olyan műhelymunka sorozatba Dr. Hegyi Áron adatvédelmi szakjogász közreműködésével tavaly novemberben, melynek az „Adatfélelem" címet adtuk. A műhelymunka programsorozat két állomásán vagyunk túl, ami közös gondolkodásra bírta a résztvevőket. Ennek következtében a kérdések nem fogytak, hanem inkább növekedtek. Ezt mi örömmel tapasztaljuk, mert kérdések nélkül nincsenek válaszok, válaszok nélkül nem alakulnak ki jó eljárási gyakorlatok. Így továbbra is arra bíztatunk mindenkit, hogy kérdezzen ezután is! Igyekszünk segíteni és jó megoldásokat találni.
Talán nem sértünk kulisszatitkokat azzal, ha eláruljuk: a minisztériumban e téma napirenden van: egy, a szakmai felhasználókat segítő iratbetekintési segédanyag készülőben van készülőben. Reméljük, a hozzáférés hamarosan biztosított lesz minden szervezet számára, megkönnyítve a munkatársak hétköznapjait, és az elakadások kezelését.
E cikk keretében addig is összefoglaltuk azokat a fontos információkat -több helyen példával is alátámasztva-, amelyek a műhelymunka keretében sarkalatosak voltak.
A GDPR szerinti **hozzáférési jog** gyakorlása a család- és gyermekjóléti szolgáltatóknál a hétköznapi munka során folyamatosan aktuális kérdés. Mivel itt különleges adatkezelés, érzékeny folyamatok, állapotok rögzítése történik (kiskorúak védelméről és sokszor súlyos családi konfliktusokról van szó), az általános adatvédelmi szabályok sajátos módon az alapvető ellátottjogi garanciákat biztosító módon érvényesülnek.

Ezeknek a folyamatoknak, szabályozóknak a betartása a kliensek intézmények, szolgáltatók, segítők iránti bizalmának alapjait jelentik. Még a műhelymunka során is inkább a szankcióktól való félelem dominált a hozzászólásoknál, ami ezeknél a szervezeteknél kardinális kérdés, azonban az adatkezeléssel kapcsolatos ellátotti jogok sérülése esetén - az egyébként etikus intézményi szociális munka gyakorlása mellett is - gyengülhet a szakemberek, intézmények segítő erejét, hatékonysága és az elvárt közbizalom, ami legalább akkora probléma, mint a kilátásba helyezett komoly bírság.

A témában az első útvesztő talán az, hogy a hozzáférési jog és az iratbetekintési jog közötti különbség összemosódik a szakmai gyakorlatban.
A hozzáférési jog gyakorlása esetén az érintett (akire vonatkozik az adat) vagy törvényes képviselője jogosult arra, hogy visszajelzést kapjon a szolgáltatótól, hogy **folyamatban van-e** az adatainak kezelése. Ha igen, jogosult hozzáférni a személyes adataihoz és ezzel összefüggő információkhoz, mégpedig: mi az adatkezelés **célja** (pl. esetkezelés, védelembe vétel előkészítése), mik az érintett adatok **kategóriái** (pl. anamnézis, családi háttér, környezettanulmány, pszichológiai vélemény) kik a **címzettek**, akikkel az adatot közölték, (pl. gyámhivatal, iskola, rendőrség), mennyi ideig kezeljük az adatot (adatkezelés **időtartama, megőrzés ideje**.) E ponton kinyithatnánk az iratkezelési anomáliákat is, amivel az ágazat küzd, de nem tesszük

A gyermekjóléti szolgáltatásoknál azonban talán legkritikusabb kérdés, hogy ki jogosult eljárni, azaz ki nyújthatja be a kérelmet?
A gyermek (mint érintett): A GDPR nem köt korhatárt a jogok gyakorlásához, de a hazai gyakorlat alapján egy bizonyos érettségi szint (általában 14 éves kor) felett a gyermek maga is kérhet tájékoztatást.
A szülő / törvényes képviselő: hiszen főszabály szerint a szülő gyakorolja a gyermek jogait.
Ha a szülők éppen válnak, vagy külön élnek, de a bíróság még nem hozott ítéletet a szülői felügyeleti jogokról, akkor a s**zülői felügyeleti jogot közösen gyakorolják, így** mindkét szülő teljes jogú törvényes képviselője a gyermeknek. Ez azt jelenti, hogy bármelyik szülő (külön-külön is) besétálhat a gyermekjóléti szolgálathoz, központhoz és a gyermek törvényes képviselőjeként kérheti a gyermekre vonatkozó GDPR szerinti hozzáférést (vagy hatósági eljárásban az iratbetekintést). Tehát az apa kérheti a gyerek adatait, az anya is kérheti a gyerek adatait, viszont a kérelmező szülő a másik szülőre vonatkozó személyes adatait és nyilatkozatait nem láthatja! *(Pl. Ha az anya bejön és kéri a gyermek adataihoz való a hozzáférést, akkor megkapja a gyermekre vonatkozó részeket. De ha az aktában benne van egy feljegyzés arról, hogy az apa külön bement és sírva elmesélte a családsegítőnek a házassági válságukat, azt a részt az anya elől a GDPR alapján* ***ki kell takarni,*** *mert az az apa magánszférája, nem a gyermeké).*

Szolgáltatásaink során a gyermekek, és más harmadik felek jogainak védelme kiemelt fontosságú!

Ezért egy megkeresés során bátran kérdezzünk rá írásban arra, hogy az adat, vagy információ igénylője (amennyiben első szűrőnk szerint jogosult ezekre) iratbetekintési vagy hozzáférési jogával kíván-e élni.
(E ponton szintén szakmai dilemmák hátterét tárjuk fel: két irány van az iratbetekintéssel kapcsolatos jogi megítélésben: egyfajta kiterjesztő értelmezés és egy szűkebb értelmezés konkurál egymással. A szűkebb értelmezés alapján akkor, amikor valaki a hozzáférési jogával kíván élni, akkor nem az iratbetekintési jogát gyakorolja, a tágabb értelmezés ebben megengedőbb.)
Bár a GDPR erős jogokat ad, gyermekjóléti szakemberként/szervezetként **mérlegelnünk kell,** hogy az adatok kiadása nem sérti-e a gyermek vagy mások jogait. A gyermekjóléti, vagy családsegítős akták (beleértve a GYVR elektronikus dokumentációs rendszert is) tele vannak más személyek (másik szülő, szomszédok, pedagógusok, jelzőrendszeri tagok) adataival, zártan kezelt jelzésre utalásokkal, azok kivonatolt tartalmával, akár szakmai feljegyzésekkel, emlékeztetőkkel „kis cetlikkel". Az adatok kiadásakor a harmadik felek azonosítására alkalmas adatokat (név, lakcím stb.) **anonimizálni kell** (ki kell t**akarni, maszkolni** - *a maszkolást mi a kitakarásnál komplexebb védelemnek tartjuk, ebben az esetben egyes körülmények elfedéséről is szó van*), kivéve, ha ők ehhez hozzájárultak, vagy a jogszabály kötelezővé teszi a megismerést. Ha alapos okkal feltételezhető, hogy az adatok megismerése (pl. egy bántalmazó szülő által) **a gyermek testi vagy lelki épségét, biztonságát veszélyeztetné, megtagadhatjuk vagy korlátozhatjuk a hozzáférést** a GDPR 23. cikke és a hazai ágazati jogszabályok Gyvt.tv. Szt. alapján. („*Jobb egy kiadást elrendelő hatósági döntés, mint egy jogosulatlan személy részére történt adatszolgáltatás miatti büntetés*")

A hozzáférés gyakorlati útja során a kérelmet általában írásban kapjuk meg, leggyakrabban e-mail-es úton. De szóban, személyesen is fordulhatnak a kérelmezők a szolgálatokhoz. Ekkor célszerű kérni az írásba foglalást, vagy kivételes esetben feljegyzésben kell rögzíteni a kérést. Sarkalatos pont az is, hogy **elmaradhatatlan a kérelmező személyazonosságának és képviseleti jogosultságának ellenőrzése** (szülői státusz, gyámság, stb).

Indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított 1 hónapon belül teljesíteni kell (ez komplex esetekben maximum további 2 hónappal meghosszabbítható, de erről az első hónapon belül értesíteni kell az ügyfelet). A GDPR szövege (12. cikk) szándékosan „egy hónapot" ír, nem pedig harminc napot. Ennek a naptári számítás miatt van jelentősége.

Tehát a határidőt mindig naptári hónapban kell számolni, a beérkezés napjának megfelelő következő havi napig. *(Pl: Ha a kérelem május 15-én érkezik be, a válaszadási határidő június 15. (31 nap) Ha a kérelem február 15-én érkezik be, a határidő március 15. (mindössze 28 nap). Ha a kérelem a hónap olyan napján érkezik, ami a következő hónapban nem létezik (pl. augusztus 31.), akkor a határidő a következő hónap utolsó napja (szeptember 30.).*

A hozzáférési jog gyakorlása **alapesetben díjmentes**, és az adatok első másolata ingyenesen jár az érintettnek. Ha azonban a kérelmek szisztematikusan, visszatérően és nyilvánvalóan visszaélés-szerűen (például ugyanarra a témára vonatkozóan, rövid időn belül többször) érkeznek, az adatkezelőnek jogában áll ésszerű adminisztratív díjat felszámítani, vagy végső esetben a kérelem teljesítését elutasítani.
Összegezve a hozzáférési jog nem jelent korlátlan és automatikus betekintést a teljes iratanyagba. A gyermekjóléti szolgáltatónak minden esetben egyedi mérlegelést kell végeznie, hogy a transzparencia biztosítása mellett a gyermek védelme és a harmadik személyek magánszférája ne sérüljön.
Visszatérve tehát a két fogalom (hozzáférési, iratbetekintési jog) tisztázására és elhatárolására elmondhatjuk, hogy ezek a gyakorlatban nagyon hasonlatosak lehetnek elsőre, hiszen mindkettő célja az információ megismerése – **teljesen eltérő jogalapból fakadnak, más a hatókörük, és más szabályok vonatkoznak rájuk**.
A gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatóknál nagyon fontos hogy a szakembereknek erre „legyen szeme, füle", hiszen ez a különbségtétel kulcsfontosságú, mert míg **az egyik egy általános adatvédelmi alapjog, addig a másik egy szigorú szakmai-hatósági elj**árásjogi eszköz.

Szempont	GDPR Hozzáférési jog (15. cikk)	Iratbetekintési jog (Gyvt. / Ákr.)
Jogalap	Európai uniós adatvédelmi rendelet (GDPR).	A gyermekek védelméről szóló törvény (Gyvt.) és az Általános közigazgatási rendtartás (Ákr.).
Fókusz	**Személyközpontú.** Kizárólag az érintett saját *személyes adataira* vonatkozik. GDPR 15. cikk	**Irat- és ügyközpontú.** Egy adott *ügyben általunk készített iratanyagra* vonatkozik. Gyvt 136.§.
Mi a célja?	Információ adatkezelésről (kezelne-e rólam adatot vagy sem, + lásd alább)	Leggyakrabban az elhúzódó peres eljárásokhoz eszköz az érintett feleknek.
Mit lehet megismerni?	Azt, hogy kezelnek-e rólam adatot, milyen célból, kinek továbbították, plusz egy másolatot a **rám vonatkozó adatokból**.	Az ügyben keletkezett **szinte összes dokumentumot** (feljegyzés, környezettanulmány, határozat, szakvélemény).
Ki gyakorolhatja?	Bárki, akinek a személyes adatát kezelik (az érintett vagy törvényes képviselője).	Az **ügyfél** (pl. a szülő egy védelembe vételi eljárásban), képviselője, vagy akire az eljárás közvetlenül hatással van.
Harmadik felek védelme	**Rendkívül szigorú.** Ha a dokumentum más személy (pl. szomszéd, jelzőrendszeri tag) adatát is tartalmazza, azt le kell takarni (anonimizálni kell).	**Enyhébb, eljárásjogi fókuszú.** Az ügyfélnek joga van megismerni a döntés alapjául szolgáló iratokat (pl. ki tette a jelzést), kivéve a zártan kezelt adatokat (pl. tanúvédelem).

Lélekemelő rovat

Hangot adni a történeteknek - Podcastkészítő tanfolyam hajléktalan emberek számára

A Hajléktalanokért Közalapítvány támogatásának köszönhetően egy különleges kezdeményezés valósult meg a Magyar Máltai Szeretetszolgálat veszprémi Befogadás Házában. A kilenc alkalomból álló podcastkészítő tanfolyam új lehetőséget kínált a hajléktalan emberek számára az önkifejezésre, a készségfejlesztésre és a közösségi szerepvállalásra. A program során a résztvevők nemcsak a digitális tartalomkészítés alapjaival ismerkedtek meg, hanem megtapasztalhatták azt is, hogy saját történeteiknek, gondolataiknak és véleményüknek értéke van.
A program gyakorlatorientált szemléletben valósult meg. A résztvevők elsajátították a podcast készítés alapjait, megismerkedtek a beszédtechnika, az interjúkészítés és a műsorvezetés legfontosabb elemeivel, valamint kipróbálhatták a hangrögzítéshez szükséges technikai eszközöket is. A foglalkozások során már az első alkalomtól kezdve aktív szerepet vállaltak, mikrofon elé ültek, kérdeztek, beszélgettek és közösen készítették saját felvételeiket.
A kezdeti bizonytalanságot fokozatosan felváltotta a magabiztosság. A résztvevők kommunikációs készsége, önbizalma és önkifejezése szemmel láthatóan fejlődött, miközben egymás történetein keresztül egy összetartó közösség is formálódott. A rendszeres találkozások kiszámíthatóságot, sikerélményt és pozitív visszajelzéseket biztosítottak, amelyek sokak számára a mindennapok fontos kapaszkodóivá váltak.
A képzés kézzelfogható eredményeként hat podcastadás készült el a „Hajlik az Élet" című műsor számára. Az epizódok a résztvevők aktív közreműködésével jöttek létre, és olyan online felületeken is elérhetők, mint a Spotify, az Apple Podcasts és a YouTube. A műsor különlegessége, hogy a hajléktalan emberek nem csupán szereplői, hanem aktív alkotói is lettek a tartalmaknak, így saját nézőpontjukból, hitelesen mutathatják be élethelyzetüket, tapasztalataikat és gondolataikat.
A podcastkészítő tanfolyam jól példázza, hogy a szociális munka eszköztára folyamatosan bővíthető olyan innovatív módszerekkel, amelyek egyszerre fejlesztik a résztvevők készségeit, erősítik önbizalmukat és elősegítik társadalmi integrációjukat. A program egy olyan jó gyakorlat, amely bizonyítja, hogy megfelelő támogatással a hajléktalan emberek nemcsak segítséget kapnak, hanem aktív értékteremtő szereplőivé is válhatnak saját közösségüknek és a társadalmi párbeszédnek.

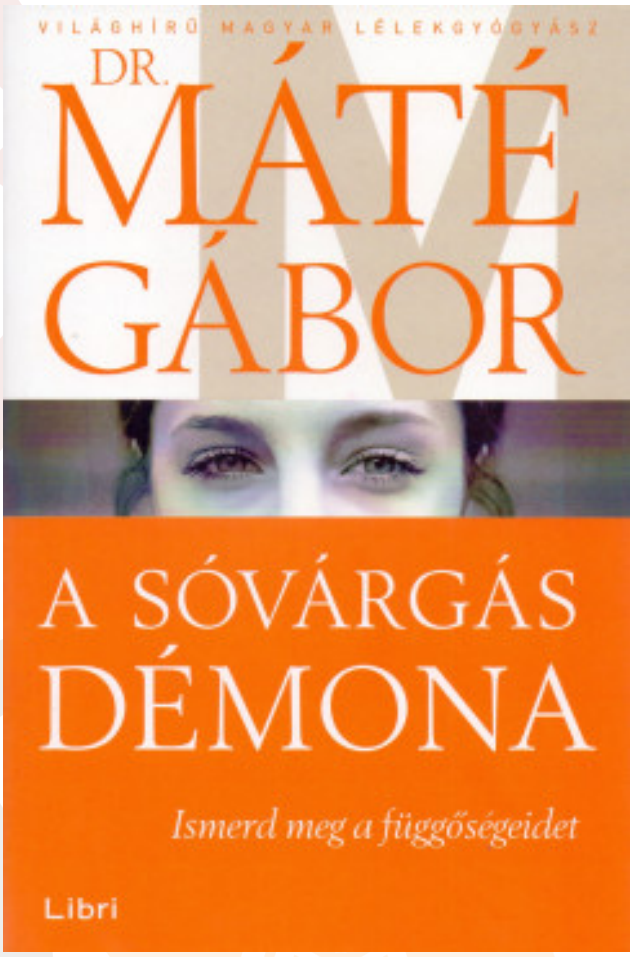
A „Hajlik az Élet" YouTube csatornája itt érhető el:

Könyvajánló

A sóvárgás démona- Ismerd meg a függőségeidet
dr. Máté Gábor

Tanulhatunk bármit a drogosoktól? Tudjuk egyáltalán, közülünk hányan szenvedélybetegek?

A munkamániát még most is gyakran erénynek tekintjük, az alkohol-, nikotin- vagy internetfüggőség, a szex- vagy vásárlásmánia, az étkezési zavarok a normális társadalomban sem ritka jelenségek.
Vajon mi bajunk az életünkkel, hogy önmérgezéssel próbálunk enyhülést találni? Miért olyan nehéz megszabadulni rossz szokásainktól még akkor is, ha azok egészségünket vagy az emberi kapcsolatainkat veszélyeztetik? Magyarországon, mely az alkoholizmus szempontjából a világ ,,vezető" országai közé tartozik, különösen égető kérdések ezek.
Honnan erednek a pillanatnyi fájdalommentességet, örömöt és megkönnyebbülést előidéző kémiai szerek, valamint a különböző viselkedések iránti addikciók? A sóvárgás démona plasztikus példák sorával tesz egyértelművé, hogy az ok nem az egyén hibáiban, és nem is a genetikai tényezőkben, hanem a függő személy által átélt szenvedésekben és veszteségekben keresendő.

A sóvárgás démonában dr. Máté Gábor, a világhírű magyar lélekgyógyász saját klinikai tapasztalatai és a legfrissebb tudományos eredmények segítségével elemzi a függőségeket, és segíteni próbál, hogy felszabadulhassunk az érzelmeinket és viselkedésünket uraló erők alól.
Dr. Máté Gábor 1944-ben született Budapesten. Családjával 1957-ben vándorolt ki Kanadába. Több mint húsz évig családorvosként dolgozott, hét évig volt a Vancouveri Kórház orvosi koordinátora, jelenleg könyveket ír és előadásokat tart szerte a világon. Célkitűzése, hogy felhívja a figyelmet a betegségek tágabb összefüggéseire.

Forrás: A sóvárgás démona (Dr. Máté Gábor)

Kapcsolat

Kérjük, hogy fogadják nyitottan a Konzorcium munkatársaink személyes vagy elektronikus úton történő megkereséseit, és a szükségleteik, javaslataik megosztásával aktívan alakítsák a szakmai teamünk azon törekvését, hogy a szolgáltatóknál jelentkező valós igényekre reagáljon szakmai tevékenységével. A szakmatámogatási (módszertani) munkatársak által ellátott szakterület és elérhetőségeik:

Név	Email / Telefon	Intézmény	Szolgáltatások
Kollár András	kollar.andras@maltai.hu +36 30 633 52 88	Gondviselés Háza – Fogyatékos Személyek Integrált Intézménye Győr (9024 Győr, Kálvária u. 2.)	főállású szakmatámogatási (módszertani) munkatárs
Horváth-Tóth Andrea	horvath-toth.andrea@maltai.hu +36 30 692-1098	Gondviselés Háza – Fogyatékos Személyek Integrált Intézménye Győr (9024 Győr, Kálvária u. 2.)	fogyatékos személyek nappali ellátása, fogyatékos személyek lakóotthona, támogató szolgálat
Zimmerer Károlyné	intezmenyvezeto@keszi.hu +36-20-403-00 38	Kistérségi Egyesített Szociális Intézmény: 9200 Mosonmagyaróvár, Soproni u. 65. Alapszolgáltatási Centrum: 9200 Mosonmagyaróvár, Zichy Mihály u. 5.	idősek alap- és szakellátása Alapszolgáltatási Centrum – étkeztetés, házi segítségnyújtás, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, nappali ellátás-időskorúak-, demens személyek nappali ellátása, átmeneti elhelyezést nyújtó intézményi ellátás-időskorúak gondozóháza; ápolást, gondozást nyújtó intézményi ellátás; Idősek otthona
Baranyainé Tóth Ágnes	alapszolgaltatas@keszi.hu +36 20 40 600 60	Kistérségi Egyesített Szociális Intézmény: 9200 Mosonmagyaróvár, Soproni u. 65. Alapszolgáltatási Centrum: 9200 Mosonmagyaróvár, Zichy Mihály u. 5.	idősek alap- és szakellátása Alapszolgáltatási Centrum – étkeztetés, házi segítségnyújtás, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, nappali ellátás-időskorúak-, demens személyek nappali ellátása, átmeneti elhelyezést nyújtó intézményi ellátás-időskorúak gondozóháza; ápolást, gondozást nyújtó intézményi ellátás; Idősek otthona

Horváthné Horváth Éva Mária	vezapdrpirothotthon@gmail.com +36 30 812 36 18	Dr. Piróth Endre Integrált Szociális Intézmény Győr-Moson-Sopron Vármegye Telephelyek: 9024 Győr, Török István u. 1. 9113 Koroncó-Zöldmajor Székhely: 9086 Töltéstava, Táplánypuszta 1.	fogyatékossággal élők átmeneti és rehabilitációs ellátása pszichiátriai betegek ápoló-gondozó bentlakásos ellátása
Henczi Tibor	zalaapati193@gmail.com +36 30 845 52 76	Dr. Piróth Endre Integrált Szociális Intézmény Győr-Moson-Sopron Vármegye 9113 Koroncó-Zöldmajor	fogyatékossággal élők átmeneti és rehabilitációs ellátása
Katonáné Kovács Ágnes	katonane@gyerko.hu +36 20 503 37 35	Sopron és Környéke Család és Gyermekjóléti Ellátás Intézete 9400 Sopron, Vasvári Pál u. 2/a	család- és gyermekjóléti szolgáltatás, család-és gyermekjóléti szolgálat
Soósné Nagy Katalin	soosne.nagy.katalin@gyerko.hu +36 30 265 17 59	Sopron és Környéke Család és Gyermekjóléti Ellátás Intézete 9400 Sopron, Vasvári Pál u. 2/a	gyermekek átmeneti gondozása
Kovács Judit Margit	keri.kovacsjudit@gmail.com +36 20 358 39 34	Sopron és Környéke Család és Gyermekjóléti Ellátás Intézete 9400 Sopron, Vasvári Pál u. 2/a	gyermekek átmeneti gondozása
Kiss Teodóra	kiss.teo@gmail.com +36 30 936 43 77	Alkohol-Drogsegély Ambulancia-Szenvedélybetegek Nappali Ellátó Intézménye 8200 Veszprém, Pápai út 37/b.	szenvedélybetegek nappali ellátása
Kiss Teodóra	kiss.teo@gmail.com +36 30 936 43 77	Alkohol-Drogsegély Ambulancia-Szenvedélybetegek Rehabilitációs Intézménye 8456 Noszlop, Alkotmány utca 20/A.	szenvedélybetegek rehabilitációs ellátása
Schumacher Mária	schumacher.marcsi@gmail.com +36 20 332 48 09	Veszprém Megyei Falugondnokok Egyesülete	falu-és tanyagondnoki szolgáltatás
Dr. Sajtos Ildikó	sajtosildiko@almadikozpont.hu +36 20 377 93 37	Gondos Panni Család-és Gyermekjóléti 8220 Balatonalmádi, Baross Gábor utca 32.	Család-és gyermekjóléti központ, Család- és gyermekjóléti szolgálat
Nagyné László Zsanett	laszlozsani84@gmail.com +36 88 542 551	Gondos Panni Család-és Gyermekjóléti 8220 Balatonalmádi, Baross Gábor utca 32.	Család-és gyermekjóléti központ, Család- és gyermekjóléti szolgálat

Hajnerné Hauszbeck Dóra	hauszbeck.dora@maltai.hu +36 88 325-086 +36 70 651 76 15	Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Befogadás Háza 8200 Veszprém, Jutasi út 24-26.	hajléktalan személyek átmeneti szállása rehabilitációs célú átmeneti szállás éjjeli menedékhely hajléktalanok otthona 24 órás egészségügyi centrum népkonyha hajléktalan személyek nappali ellátása utcai szociális munka
Horváthné Somogyi Ildikó	efoesz.tapolca@gmail.hu +36 30 565 28 87	"Összefogás" Támogató Szolgálat 8300 Tapolca, Kossuth Lajos u. 12/2	támogatott lakhatás

2026/2. hírlevél szerzői

Zimmerer Károlyné
Horváthné Horváth Éva
Katonáné Kovács Ágnes
Lajosfalviné Gulyás Györgyi
Kiss Teodóra
Hajnerné Hauszbeck Dóra
Schumacher Mária
Horváth-Tóth Andrea
Dr. Sajtos Ildikó
Kovács Judit
Soósné Nagy Katalin

szerkesztő
Kollár András

KÉREM, LAPOZGASSA HÍRLEVELÜNKET ÉS VEGYEN RÉSZT AKTÍVAN SZERKESZTÉSÉBEN
A HOZZÁNK ELJUTTATOTT TARTALMAK RÉVÉN.